

Voetbalvereniging Hoogeloon

75 jaar

Dit boekwerk heeft een relatie met de website opgezet ten behoeve van het 75 jarig jubileum van V.V. Hoogeloon. Op de website www.VVHOOGELOON75JAAR.nl kunt u met name aanvullend foto- en beeldmateriaal vinden.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van V.V. Hoogeloon openbaar worden gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm.

© **V.V. Hoogeloon**

Redactie: Wim Beerens
Wim Claassen
Kees de Laat
Piet Zandbergen

Voorwoord redactie

Met het 75-jarig jubileum in het vooruitzicht werd in de jubileumcommissie uitgesproken, dat een "update" van onze verenigingsgeschiedenis bij de viering van deze mijlpaal niet mocht ontbreken. V.V. Hoogeloon is immers een club die, geworteld in onze dorpsgemeenschap, velen een actieve en passieve vrijetijdsbesteding biedt.

De redactie heeft een getrouw beeld van de clubhistorie willen optekenen zonder de pretentie te hebben volledig te zijn. Belangrijke feiten en gebeurtenissen worden vermeld, interessante informatie wordt gedeeld en leuke verhalen en anekdotes worden verteld.

Het op een aantrekkelijke manier brengen van informatie is steeds belangrijker geworden. Er heeft een omslag plaatsgevonden, waarbij beelden teksten zijn gaan versterken. Voor de weergave van onze clubgeschiedenis is daarom gekozen voor een digitale vormgeving. Op een speciale jubileumsite heeft de historie een prominente plaats gekregen.

Deze "switch" past goed in het huidige tijdsbeeld, maar is ook uit kostenoverwegingen een aantrekkelijk alternatief. Teksten zijn ruimschoots aangevuld met foto's en videobeelden en aan de gebruiksvriendelijkheid is extra aandacht besteed.

De digitale omgeving maakt eenvoudig interactie mogelijk. De redactie nodigt de lezer graag uit gebruik te maken van het contactformulier en te reageren op onjuistheden en gemiste kansen. Ook kunnen aansprekende foto's en videobeelden worden ingestuurd. Op deze wijze zorgen we met elkaar voor een "levende" geschiedenis.

Om het overzichtelijk te houden is de historie van onze vereniging ondergebracht in drie perioden. De wetenswaardigheden over onze jeugdafdeling zijn in vier delen in deze historie vervlochten.

Voor de oudste geschiedschrijving is dankbaar gebruik gemaakt van eerdere jubileumuitgaven, waarbij materiaal is herschikt en teksten zijn herschreven. Het accent ligt op de meest recente periode, die aan de hand van jaarverslagen van de club en op basis van mondelinge overlevering is beschreven.

Elke periode wordt afgesloten met een bijdrage geschreven door personen, die een bijzondere band met of functie binnen de club hebben.

De redactie heeft met veel energie aan deze geschiedschrijving gewerkt en is er trots op het resultaat nu te kunnen presenteren.

Wij bedanken Marc Beerens, die de jubileumsite heeft ontworpen en zorg droeg voor de opmaak en Frederique van der Elzen, die waardevolle adviezen heeft gegeven voor een aantrekkelijke digitale presentatie. Verder bedanken we iedereen, die foto's, videobeelden en ander materiaal heeft aangeleverd.

Wij hebben een mooi jubileumjaar met bijzondere activiteiten voor de boeg en kijken met vertrouwen uit naar de komende 25 jaar richting het 100-jarig jubileum.

Wij wensen iedereen veel lees- en kijkplezier!

Hoogeloon, augustus 2015

De redactie:

Wim Beerens, Wim Claassen, Kees de Laat en Piet Zandbergen

Inhoudsopgave

VOORWOORD REDACTIE	3
VAN OPRICHTING NAAR ROBIJNEN JUBILEUM.....	5
PERIODE 1940-1980 IN VOGELVLUCHT	5
WAT VOORAF GING.....	5
OPRICHTING R.K.V.V. HOOGELOON	6
GOUDEN JAREN VIJFTIG	8
TERUGGANG JAREN ZESTIG	10
JEUGDVOETBAL (DEEL 1)	12
WEDEROPBLOEI IN DE ZEVENTIGER JAREN	13
40-JARIG JUBILEUM	18
THEO KENNIS VERTELT	18
WISSELENDE RESULTATEN IN DE JAREN TACHTIG EN NEGENTIG.....	21
PERIODE 1980-2000 IN VOGELVLUCHT	21
SPORTIEF VERLOOP IN DE JAREN TACHTIG.....	21
BESTUURLIJKE ONTWIKKELINGEN	24
JEUGDVOETBAL (DEEL 2)	25
50-JARIG JUBILEUM	26
SPORTIEF VERLOOP IN DE JAREN NEGENTIG	27
FINANCIËLE HUISHOUDING.....	30
JEUGDVOETBAL (DEEL 3)	31
60-JARIG JUBILEUM	32
TERUGBLIK EREVOORZITTER RINUS PEETERS.....	33
VOLOP OPTIMISME BIJ AANVANG NIEUWE MILLENNIUM	36
PERIODE 2000-2015 IN VOGELVLUCHT	36
HET MAATSCHAPPELIJKE TIJDSBEELD	36
BESTUURLIJKE ONTWIKKELINGEN	37
INTERNET EN SOCIALE MEDIA VERDRINGEN CLUBBLAD	38
COMPETITIE: SPORTIEF VERLOOP.....	39
DE BELEVING VAN DE SUPPORTER.....	43
JEUGDVOETBAL (DEEL 4)	44
VERENIGINGSKLIMAAT EN ONTWIKKELING LEDENBESTAND	49
ACCOMMODATIEZAKEN	50
ENKELE FINANCIËLE ASPECTEN NADER BESCHOUWD	52
HET 75-JARIG BESTAAN VAN VOETBALVERENIGING HOOGELOON	54
JEUGD- EN SENIORENVORZITTER KIJKEN VOORUIT	54
OVERZICHTEN	57
VOorzitters V.V. HOOGELOON	57
OVERZICHT ERELEDEN EN LEDEN VAN VERDIENSTE	57
(HOOFD)TRAINERS V.V. HOOGELOON.....	58
CLUBMAN VAN HET JAAR	59
SPONSOREN VAN V.V. HOOGELOON	60
LEDEN CLUB VAN HONDERD	62

VAN OPRICHTING NAAR ROBIJNEN JUBILEUM

Periode 1940-1980 in vogelvlucht

Op 15 augustus 1940 werd in Hoogeloon de voetbalvereniging opgericht. Hieraan voorafgaand werd in de jaren dertig op bescheiden schaal ook al gevoetbald. In de oorlogsjaren en de direct daarop aansluitende periode werd verdienstelijk gespeeld zonder echt potten te breken. In 1952 werd sportpark "de Roetwijer" in gebruik genomen en promoveerde het eerste elftal naar de vierde klasse KNVB. Deze positie bleef in de "gouden jaren vijftig" gehandhaafd.

Na twee degradaties werd in 1969 de weg omhoog weer ingeslagen. Door serieus werk te maken van het jeugdvoetbal kon deze stijgende lijn in de zeventiger jaren worden doorgetrokken. In 1978 keerde Hoogeloon terug in de vierde klasse. In december 1978 werd de houten kleedaccommodatie met kantine door brand verwoest. Door de hulp van veel clubleden kon een jaar later een nieuw en beter toegerust stenen gebouw worden gerealiseerd. Met de viering van het robijnen jubileum werd de periode 1940-1980 afgesloten.

Theo Kennis verhaalt over zijn lange spelersloopbaan bij onze vereniging, waarop hij met voldoening en plezier terugkijkt.

Wat vooraf ging

Een moeizame start

In de jaren dertig van de twintigste eeuw werd in ons dorp onder de naam H.S.V. (Hoogeloonse Sport Vereniging) op bescheiden schaal in min of meer georganiseerd verband gevoetbald. De aanzet werd enkele jaren eerder gegeven door "meester" Sevens, die de jeugd enthousiast wist te maken om achter de lagere school (destijds gesitueerd ter hoogte van het huidige Valensplein) "een balletje te trappen". Al snel speelden ook de "oudere Loonse mensen" hun eerste onderlinge wedstrijdes.

Deze "verenigde voetballers" ondervonden tegenwerking van de plaatselijke geestelijkheid, die vreesde voor ongewenste invloeden op de positie van de katholieke kerk in onze dorpsgemeenschap. Er werd een beroep gedaan op de toenmalige bisschop van Den Bosch Mgr. A. Diepen om de tweespalt te doorbreken. Mede door zijn bemiddeling kwam een compromis tot stand: pastoor J. Valens werd geestelijk adviseur van de club en wedstrijden moesten plaatsvinden met toestemming van het kerkbestuur. Dit betekende in de praktijk spelen tussen de Hoogmis en het Lof en niet op kerkelijke feestdagen!

De eerste velden

Met deze doorbraak kreeg H.S.V. begin dertiger jaren een officiële status. Diverse buitendorpse spelers waren toen al van de partij. Zodoende konden ook vriendschappelijke partijtjes met andere dorpen worden geregeld. Deze wedstrijden werden gespeeld op een provisorisch ingericht veld tegenover het huidige café "Den Bakker", dat buiten het voetbal dienst deed als weiland voor de koeien. Vaak moesten voor de wedstrijden nog "koeienvlaaien" worden verwijderd!

Toen de club in competitieverband ging spelen in het district De Kempen van de R.K. Voetbalbond werd een terrein tegenover het Kapelleke "voetbalklaar" gemaakt. Dit zanderige veld deed regelmatig veel stof opwaaien. Het kleed- en clublokaal werd ondergebracht bij café "de Smed" aan de Hoofdstraat (ter hoogte van de huidige kruising met de Maalderij).

Het einde van H.S.V.

In de eerste seizoenen werd met wisselend succes gespeeld. Hoogtepunt was een kampioenschap na een prachtige 4-0 overwinning tegen Beerse Boys op de laatste wedstrijddag in een van deze beginseizoenen. Café "De Smed" heeft toen een dagomzet gehaald, die ongeveer gelijk was aan de normale maandomzet!

In verband met het dreigende oorlogsgevaar werd eind jaren dertig de mobilisatie afgekondigd en wegens gebrek aan "personeel" ging H.S.V. ter ziele. De clubkleuren, geel shirt met groene kraag, gingen definitief de kast in.

Oprichting R.K.V.V. Hoogeloon

Een nieuw voetbalinitiatief

Met de bezettingstijd brak een donkere periode aan, die ook zijn weerslag had in onze dorpsgemeenschap. Mensen zochten weer ontspannende bezigheden om hun dagelijkse beslommeringen en zorgen even opzij te kunnen zetten. De herintrede van het voetbal kreeg in 1940 steun vanuit onverwachte hoek. De pas een jaar in Hoogeloon werkzame pastoor A. Witlox zag hierin een goede manier om het dorpsleven te stimuleren.

Hij zocht in zijn directe omgeving personen aan, die hij bekwaam achtte om een nieuwe voetbalvereniging op poten te zetten. Uit het kerkkoor werden benaderd Charles Hoogers en Frans Segers en uit het schoolbestuur "meester" Goossens. Verder Toon Wouters en Cees Corstiaans. Pastoor Witlox bepaalde, dat deze personen ook het clubbestuur zouden vormen.

De ledenwerving verliep voorspoedig en op 15 augustus 1940 werd in het nieuwe clublokaal "De Ster" van de familie Roosen de **ROOMS KATHOLIEKE VOETBALVERENIGING HOOGELOON** opgericht met Charles Hoogers als eerste voorzitter. De functies van secretaris en penningmeester werden als één (combinatie)functie uitgeoefend. Het kerkelijk gezag bleef een vinger aan de pols houden, doordat de functie van geestelijk adviseur expliciet in de statuten werd verankerd. In 1941 trad Willem van Beers toe tot het bestuur in de plaats van "meester" Goossens. Vanaf deze beginperiode heeft hij 23 jaar zitting gehad in het bestuur.

Het eerste kampioenschap

Om te kunnen voetballen moest het veld aan het Kapelleke weer bespeelbaar worden gemaakt. Ook voor shirts, doelnetten en een voetbal moest worden gezorgd. Een nieuwe bal werd gauw gevonden. Het vinden van doelnetten ging moeizamer. Na lang zoeken werden er tweedehands netten overgenomen van PSV. De nieuwe shirts waren groen met zwarte kraag en zwarte manchetten. De clubkleuren werden nadien via oranje-zwart en zwart-wit veranderd in het nog steeds geldende blauw-wit.

Kampioenselftal seizoen 1941-1942

Staand vlnr.: Wim Castelijns, Jan Gooskens, Frans v.d. Wildenberg, Foen van Heyst, Jan Mollen, Willeke Waterschoot

Gehurkt: Janus Waterschoot, Kees Meulenbroeks, Piet Mollen

Zittend: Harrie Mollen, Wim Corstiaans, Kees de Laat

R.K.V.V. Hoogeloon meldde zich aan bij de afdeling Noord-Brabant om in de tweede klasse daadwerkelijk "een balletje te trappen". Het eerste seizoen werd matig gepresteerd, omdat de juiste samenstelling van het elftal nog niet was gevonden. Dat veranderde in het seizoen 1941-1942 toen na een overwinning op BES uit Borkel en Schaft de kampioensvlag kon worden gehesen met promotie naar de eerste klasse.

De gemiste promoties

Na deze opsteker was de start in de eerste klasse allesbehalve een succes. Door de aanhoudende oorlogssperikelen waren diverse personen genoodzaakt om "onder te duiken". Als gevolg daarvan was men aanvankelijk niet in staat om voldoende spelers op de been te brengen. Door inventief ingrijpen van het bestuur en medewerking van dorpsagent Van den Heuvel, die door persoonlijke begeleiding borg stond voor een veilige "overtocht" van onderduikers, kreeg onze club na vijf achterstallige wedstrijden alsnog toestemming om deel te nemen aan de competitie.

Na een spannende reeks wedstrijden werd er meteen het eerste seizoen kampioen gespeeld. Dit succes bleek voor herhaling vatbaar. Maar liefst drie kampioenschappen in de eerste klasse werden in de veertiger jaren op het palmares bijgeschreven. In die tijd was het gebruikelijk, dat er bij kampioenschappen een nacompetitie werd gespeeld door de drie eerste-klasse-kampioenen voor één plaats in de vierde klasse KNVB. Helaas bleek tijdens deze promotiewedstrijden bij de Hoogeloonse spelers de kaars al vroeg opgebrand. Geen enkel kampioenschap kon worden omgezet in promotie naar de vierde klasse KNVB.

Minimale voorzieningen

Uit de mond van oud-bestuurslid Elias Beerens werd opgetekend, dat de eerste jaren na de Tweede Wereldoorlog werden gekenmerkt door schaarste. Van parachute-stof werden voetbalbroeken gemaakt en doelnetten werden thuis van "geslagen" touw vervaardigd. De beruchte "bal met veter" was vaak oorzaak van langdurige hoofdpijn.

De naburige verenigingen verging het al niet veel beter. Zo moest men in Hulsel aantreden op "zwarte grond". Een plaatselijke boer had zijn aan de voetbalvereniging verhuurde grond omgeploegd en ingezaaid, omdat "de huur" wel erg lang op zich liet wachten. Met een houten deur werd het veld "vlak" gemaakt en vervolgens werd alsnog afgetrapt. Geen lijnen, geen doelnetten en een jas als cornervlag! Ook in Oerle waren in die tijd de voorzieningen minimaal. Het veld was droog, hard en stoffig. In café Gepkens moest worden omgekleed, maar in de put stond geen druppel water voor de spelers om zich na afloop te wassen. Gelukkig was er wel volop bier!

Vaak ging men te voet naar uitwedstrijden. Later met de fiets en daarna met paard en kar van de familie Nieuwenhuizen. Paard en kar werden op hun beurt weer vervangen door een heuse vrachtwagen, in die tijd een luxe vervoermiddel.

De eerste financiële acties

De contributiebijdragen en de entreegelden waren gekende inkomsten voor de vereniging, evenals de opbrengst van de jaarlijkse rondgang. In die tijd werd bij de rondgang (donateursactie) nog menigmaal een bijdrage in natura (bijvoorbeeld een zak rogge) ontvangen. Om de kas verder te vullen, werden in de naoorlogse jaren door bestuur en leden van de club diverse karweitjes "aangenomen". Bij Bernard Beerens en Janus van Beers werden handmatig aardappelen gerooid en bij Leo Dings en Martien van de Pas werden hanen "gevangen en geladen".

In het voorjaar van 1950 vond een opmerkelijke financiële actie plaats. Door een achttal clubleden werd het toneelstuk "Het Gouden Recht" opgevoerd. Hoewel ondanks een matige publieke belangstelling de opbrengst "nog vrij goed" was, hebben de toneeluitvoeringen geen vervolg gekregen!

Voetbalhumor

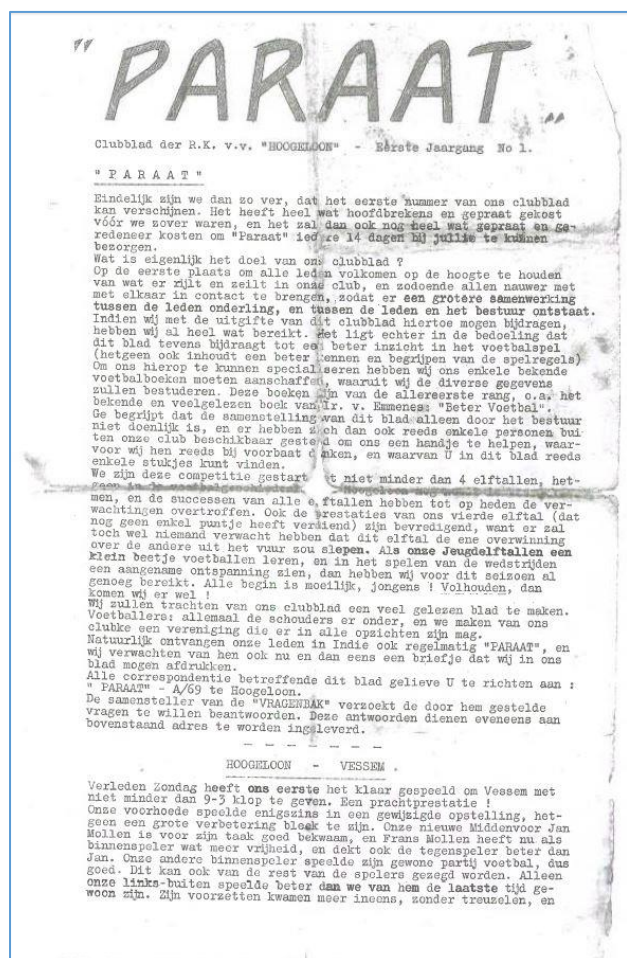
Ook de voetbalhumor was in deze periode al bekend. Zo bediende men zich in het Neterselse café, dat dienst deed als kleedlokaal, volop van gereedstaande pudding alvorens de plaatselijke club te bestrijden en in Hulsel moest men na Hoogeloons bezoek helaas constateren dat de overheerlijke, in de schouw te drogen gehangen worst, was verdwenen. Door een knullige actie van één der Hoogeloonse "vedetten" werd in Veldhoven van een langs de lijn staande toeschouwer met fiets het voorwiel van 's-mans fiets doormidden getrapt en ontdaan van alle spaken.

Ook "ontgroeningsrituelen" waren vast onderdeel van de gangbare voetbalhumor. Meerdere malen werd een eerste-jaars-selectiespeler, met angstzweet op het voorhoofd, "bevrijd" van een biljarttafel. Bij wijze van ontgroening was men dan van plan om met een roodgloeiende kachelpook bij deze debutant de navel "uit te branden".

Het clubblad "Paraat"

In de jaren 1948-1950 kwam onze vereniging opnieuw in de problemen, omdat er Hoogeloonse voetballers werden opgeroepen om in het voormalige Nederlands-Indië hun militaire dienstplicht te vervullen. Door de groei van de vereniging kon dit spelerstekort nu beter worden opgevangen dan in de oorlogsjaren. Men kon voor vervanging al putten uit vier seniorenelftallen.

De jongens in het Verre Oosten werden niet vergeten. Door toezending van "Paraat", het uit december 1949 daterende eerste clubblad van R.K.V.V. Hoogeloon, werden zij voorzien van wedstrijdverslagen en ander (verenigings)nieuws. Voorts werden in het clubblad briefwisselingen met de Indiëgangers opgenomen.

Het Hoogeloonse nieuws werd door de Indiëgangers zeer op prijs gesteld ("iedere Loonse jongen leest het courantje van A tot Z" schreef een van hen begin 1950). "Paraat" verscheen tweemaal per maand in een oplage van 100 exemplaren. Helaas is het blad maar een kort leven beschoren geweest.

De jaren veertig werden afgesloten onder de kortstondige voorzitterschappen van Wim Corstiaans en Piet Jacobs.

Gouden jaren vijftig

Sportpark "de Roetwijer"

Onder de bezielende leiding van een nieuw bestuur met Harrie Hoskens als voorzitter en met een lichterbrilbriljante voetballers ging de club de "gouden jaren vijftig" in. Door de opbloei van de vereniging moest dringend worden uitgekeken naar betere huisvesting. Men liet het oog vallen op een stuk onontgonnen land aan het Dominepad langs het stroompje "de Roetwijer", de naam die ook aan het sportpark werd gegeven. In 1952 werd het nieuwe speelveld (het huidige hoofdveld)

in gebruik genomen. Een bescheiden gebouwtje van betonplaten (met twee kleedruimten,

een "wasgelegenheid" en een "urinoir") completeerde het sportpark. Enkele jaren later werd het sportpark uitgebreid met een tweede veld.

Rivaliteit in de streekderby's

Ook toen was het begrip streekderby al een ingeburgerd verschijnsel aldus oud-eersteloftalspeler en ooggetuige Jan de Laat. Met name de wedstrijden in en tegen De Weebosch en het Westerhovense ZSC waren zwaarbeladen duels met een gezonde rivaliteit tot op het "randje" en soms erover.

Zo moest Hoogeloon aantreden in De Weebosch. Het was hartje winter en ijskoud. Vanwege langdurige vorst waren in de regio alle wedstrijden afgelast met uitzondering van de wedstrijd De Weebosch-Hoogeloon, die absoluut gespeeld moest worden. Klappertandend van de kou trad de Hoogeloonse formatie aan. Juist tegen de kou dacht De Weebosch een "tovermiddel" gevonden te hebben. De stoere mannen van De Weebosch kwamen het veld opin lange onderbroeken. De punten gingen echter naar Hoogeloon, alle blauwe plekken en geschaafde knieën ten spijt. Zelfs de pastoor van De Weebosch kon daar niets meer aan veranderen, ondanks verwoede pogingen daartoe.

In Westerhoven stond de thuisclub voor rust met 3-1 voor en maakte zelfs ook nog 4-1. Maar de aanvoerder van Hoogeloon zorgde ervoor, dat het feestje niet doorging. De bal ging door het net en kwam achter het doel tegen een paal van het vangnet. Vandaar sprong de bal net langs de goal weer het veld in, waarna de "slimme" aanvoerder de bal onmiddellijk met een doeltrap in het spel bracht. Eerst verbazing en toen woede en teleurstelling aan ZSC-zijde, aangezien de scheidsrechter van deze inventieve actie niets had meegekregen. Dit was de ommekeer in de wedstrijd. Want als bij toverslag werd de 3-1 achterstand door Hoogeloon alsnog omgebogen in een niet meer voor mogelijk gehouden overwinning met 3-4.

Promotie naar vierde klasse KNVB

In het seizoen 1951-1952 liep het als een trein. Met een goede mix van techniek, snelheid en kracht draaide Hoogeloon het hele seizoen bovenin mee. Pas in de laatste wedstrijd in De Weebosch kon het kampioenschap worden veiliggesteld. Met een gemiste strafschop en uiteindelijk een benauwde 0-0 einduitslag kon de vlag in top.

Afbeelding: Kampioenselftal seizoen 1951-1952

Staand vlnr.: Coop Mollen, Bert Pluims, Willeke Waterschoot, Jan de Laat, Jan Mollen, Coop v.d. Borne, Janus Gooskens, Wim van Beers

Gehurkt: Kees Willems, Kees Mollen, Gerrit Mollen

Zittend: Frans Mollen, Wim Senders, Harrie Mollen

Maar weer opnieuw die gevreesde promotiewedstrijden. De tegenstanders heetten DVS (Aalst), Oirschot Vooruit en SBC (Son en Breugel). Na een verbeterde strijd werd duidelijk, dat Hoogeloon en Oirschot Vooruit elkaar geen duimbreed hadden toegegeven. Daardoor moest er een beslissingswedstrijd worden gespeeld op het veld van Bladella. Gestart vanuit de "underdogpositie" voetbalde Hoogeloon Oirschot Vooruit van het kastje naar de muur.

Onder luide toejuichingen van het duizendkoppige publiek werd een schitterende 4-1 zege behaald. Nadat de spelers van Oirschot Vooruit sportief een erehaag voor onze spelers hadden gevormd, was het kampioensfeest een meer dan verdiend vervolg.

Volgens kenners had de ploeg volop mogelijkheden in de vierde klasse KNVB. Een talentrijk uitgebalanceerd team met veel jonge spelers, die nog jaren meekonden.

De eerste betaalde trainer

Na deze promotie werd een betaalde trainer aangesteld in de persoon van dhr. Hazeldonk. Een man met ontegenzeggelijk een "professionele" instelling. Toen na een goed eerste seizoen het tweede jaar aanmerkelijk stroever verliep, kon de trainer deze bijzondere kwaliteit meteen in de praktijk brengen. Hij kende als bakker namelijk de keeper van een van de tegenstanders en verzocht hem, in ruil voor een week gratis brood, Hoogeloon aan twee belangrijke punten te helpen. Het heeft hem minstens vijftien broden gekost, maar degradatie was voorkomen!

Veel supporters bij wedstrijden

Hoogeloon kon in de vierde klasse geen potten breken. De titel kwam nooit echt in beeld, maar men bleef ook lange tijd gevrijwaard van het degradatiespook. Wekelijks was er een grote supportersschare op de been om hun favorieten aan te moedigen. Zeker in de derby's tegen Bladella en Hapert was het veld omzoomd met toeschouwers. En als dan een thuisoverwinning werd behaald, werd dit ook zichtbaar "gevierd". De ouderen onder ons herinneren zich ongetwijfeld de dan luidkeels zingende spelers, terwijl ze zich buiten wasten met koud pompwater in een zinken teiltje.

Hoogeloon kon het zich financieel veroorloven bij grote reisafstanden per bus naar uitwedstrijden te reizen. Hierdoor konden ook de vrouwen van de spelers meegaan om hun "vedetten" aan te moedigen. In die tijd was het nog geen gewoonte, dat er ook vrouwen langs een voetbalveld stonden en de voetballers zetten natuurlijk hun beste beentje voor om voor de ogen van de vrouwen niet af te gaan.

Vermeende omkoping

Uit die tijd dateert ook een geval van "vermeende omkoping" door de tegenpartij. In de uitwedstrijd tegen DOSL (Leende) kon deze ploeg bij verlies degraderen. Niet bestand echter tegen de grote inzet van de degradatiekandidaat werd Hoogeloon met een volkomen terechte 5-0 nederlaag "afgedroogd". Toen onze aanvoerder na afloop van de wedstrijd aanstalten maakte om op de fiets te stappen richting Hoogeloon kwam de voorzitter van DOSL langslopen en duwde hem iets in zijn zak. Het bleek een biljet van 25 gulden te zijn als dank voor bewezen diensten. De gift werd verbaasd in ontvangst genomen en later in Hoogeloon in het café van Wout Kerkhofs "in natura" omgezet!

Teruggang jaren zestig

De eerste tekenen van terugval

Door de vaste kern van eerste elftalspelers vormde er zich ook een tweede elftal, waarvan de samenstelling vrijwel ongewijzigd bleef. Hierdoor ontstond in het begin van de jaren zestig een tweede elftal, dat de successen aaneen reeg en in de jaren '61-'62-'63 kampioen werd. Deze kampioenschappen konden helaas niet met promotie worden bekroond. Elk seizoen werd een productie van over de honderd doelpunten gehaald, maar tijdens de laatste belangrijke wedstrijden bleef de doelpuntenmachine haperen.

Door de vaste samenstelling van het eerste en tweede elftal werd de doorstroming van onderaf minimaal en daarmee verminderde ook de animo bij de spelers van de lagere elftallen. Het bestuur zag zich zelfs genooddaakt om het derde elftal uit de competitie terug te trekken. De grootste teleurstelling kwam echter in het seizoen 1961-1962. Het eerste

elftal moest toen na tien jaar vaarwel zeggen tegen de vierde klasse KNVB. In een rechtstreeks degradatieduel werd na verlenging met 3-2 verloren van Riethoven.

De neerwaartse spiraal

Na deze degradatie volgde een complete leegloop van de vereniging. De gevestigde orde hing de voetbalschoenen aan de bekende wilgen en nu werd op pijnlijke wijze duidelijk, dat men jarenlang vergeten was aandacht te besteden aan de onderbouw van de club. Met veel pijn en moeite konden in de selectie-elftallen elf spelers worden opgesteld. De opkomst bij de trainingen was bedroevend laag. Daarbij kwam nog de indeling in de regio Tilburg, waardoor de wedstrijden niet zo aantrekkelijk waren als de derby's in de voorgaande jaren. Gevolg hiervan was, dat de eens zo fanatieke aanhang zich massaal afkeerde van de club. Spelen voor hooguit dertig toeschouwers was eerder regel dan uitzondering.

In het eerste jaar kon degradatie nog net worden afgewend, maar het tweede seizoen was van zo'n erbarmelijke kwaliteit dat degradatie naar de tweede klasse afdeling Noord-Brabant niet meer kon worden voorkomen.

Langzaam weer opkrabbelen

Het bestuur onder aanvoering van de nieuwe voorzitter Ad Coppens wilde het slechte tij keren en ondernam actie om het gebrek aan talent en "personeel" op te vangen. Van diverse kanten meldden zich buitendorpse voetballers om hun "kunsten" in Hoogeloon te komen vertonen. Helaas, in de slijtageslagen die in de lagere klassen gebruikelijk waren, gingen ook deze "aankopen" ten onder. Vooral in de derby's tegen de omliggende dorpen konden zij niet die impulsen geven, die tot aansprekende resultaten moesten leiden.

Langzaam maar zeker kwam er verbetering in de situatie. Er braken enkele jeugdige talenten door, waardoor na verloop van tijd in het eerste elftal een goede mix ontstond van jongere en oudere spelers en Hoogeloonse en buitendorpse voetballers. In het seizoen 1968-1969 was het dan eindelijk zover. In september werd een nieuwe houten kleedaccommodatie met kantine in gebruik genomen en werd met een 7-0 overwinning op RKDSV (Diessen) de basis gelegd voor een goed seizoen. In de laatste wedstrijd moest tegen Tuldania in Esbeek nog een puntje worden gehaald om kampioen te worden. Na een snelle 2-0 voorsprong ging "de deur op slot" en kon na afloop de vlag in top.

*Kampioenselftal 2e klasse 1969
Staand v.l.n.r.: Wim Senders, Nol Waterschoot, Wim Wouters, Sjef Kennis, Hein v.d. Huijgevoort, Gerard van Laarhoven, Kees Castelijns, Huub Mulders, Theo Kennis, Ad Coppens
Gehurkt: Roel v.d. Broek, Wil Bakermans, Harrie Das, Bert Claassen, Tini van Laarhoven, Piet Kennis*

Het kampioenschap met promotie werd met een groot feest gevierd. Met deze kentering konden de jaren zeventig met optimisme tegemoet worden gezien.

Jeugdvoetbal (deel 1)

Doorstart midden jaren zestig

De eerste verwijzing naar het jeugdvoetbal bij onze vereniging dateert van eind jaren veertig. In die tijd had de club een A- en B-jeugd. In de jaren daarna was er nauwelijks sprake van groei. In 1954 werd in ons dorp zelfs een bericht verspreid om jongens aan te sporen bij de voetbalclub te komen, omdat anders geen jeugdelftallen meer op de been gebracht konden worden.

Pas midden jaren zestig is het jeugdvoetbal goed van de grond gekomen. Zoals in vele verenigingen was juniorenvoetbal in die tijd voor de "groten" een blok aan het voetbalbeen: "ze waren er, maar verder.....". Als de dag van gisteren kan huidig erelid Wim Wouters zich de vergadering op de Heikant nog herinneren, waar het toenmalige bestuur zijn "juniorenbeleid" kenbaar maakte door het overhandigen van een grijs geldkistje met daarin 400 gulden. Deze handeling ging gepaard met de mededeling: "ga jij de jeugd maar doen, maar... jullie moeten verder wel zelf in jullie financiële middelen voorzien".

Het eerste jeugdbestuur

Een jeugdbestuur van beperkte omvang werd gevormd bestaande uit Wim Wouters, Jac. Lemmens en Jos Beerens. Dit was dé aanzet voor een actief jeugdvoetbal in Hoogeloon. De zaak draaiende houden en zorgen voor een goede organisatie waren toen de eerst opkomende gedachten en uit te voeren daden. Er werden allerlei acties op touw gezet om geld in het laadje te krijgen, zoals oud papier ophalen, glazen en pennen verkopen en het houden van loterijen.

Er werd in die tijd met drie tot vier elftallen getraind en wedstrijden gespeeld. Door jeugdbestuur, leiders en trainers is vanaf dat eerste moment een weg ingeslagen van "samen de schouders eronder" en met veel inzet en enthousiasme zorgen voor een goede sportbeleving bij de jeugdvoetballers van onze vereniging. Het aantal jeugdelftallen groeide met deze aanpak gestaag door tot dertien elftallen.

Het jaarlijkse jeugdkamp

Het jeugdbestuur zag al snel in, dat er naast het voetbal nog andere activiteiten georganiseerd moesten worden om de leden bij de club te houden. Zo werd in 1967 voor het eerst een jeugdkamp gehouden, naar later bleek een jaarlijks terugkerende activiteit. De "romantische" toestanden, gepaard gaande met veel improvisatie, op en rond de boerderijen in Overloon, Helvoirt en Someren-Heide hebben veel gedenkwaardige belevenissen opgeleverd. Van de boerderijen werd overgeschakeld naar jeugdaccommodatie Pius X in Liempde, met sporthal, speelvelden en grote ruimtes een ideale plek voor een geslaagde "sport"-vakantie. Liempde is dan ook een zekerheid gebleven.

Indrukken jeugdkamp midden jaren zeventig

Het jeugdkamp na afloop van het voetbalseizoen roept bij leiding en deelnemende jeugdleden vrijwel zonder uitzondering positieve en leuke herinneringen op. In het kort volgen hier enkele indrukken van een jeugdkamp midden jaren zeventig. De groep vertrekt per fiets naar Liempde. De slaapzaal wordt ingericht en "de leider van de korveegroep moet zelf het meeste werk opknappen". Er volgt een korte en onrustige eerste nacht, waarin "leiders en deelnemers nog moeten wennen". Er wordt een sportief programma gedaan met voetbal, volleybal, korfbal, kegelvoetbal, touwtrekken, een zeskamp en een bosspel. Daarnaast is er een Olympische Dag, een quiz, de gebruikelijke ouderavond en de verkiezing van de kampkameraad, de -journalist en de -leider. Een van de leiders "lacht te weinig" werd opgemerkt, ongetwijfeld een gevolg van de lange Brabantse nachten die hun tol hadden geëist. Na een geslaagde week met de fiets terug naar Hoogeloon.

Rust in de slaapzaal?

De kern van het jeugdkamp wordt getroffen in de volgende zin: "overdag houden de leiders de jeugdleden bezig en 's-nachts de jeugdleden de leiders". Beroemd (en berucht) was de nachtelijke "strafexercitie", waarbij de onrust stokende jeugdleden onder aanvoering van uiteraard de fitste leider in hardlooptempo een flinke afstand moesten afleggen. Deze "uitputtingsslag" zorgde weer voor rust in de slaapzaal.

Er is echter één geval bekend waarin een niet nader te noemen leider (met snor) de jongens 's-nachts rond half twee gemaand had om binnen tien minuten stil te zijn, omdat er anders hard gelopen ging worden. Vervolgens ging hij terug naar de keuken en niet om af te wassen. De jongens maakten collectief van de gelegenheid gebruik om zich alvast luidruchtig aan te kleden en de loopschoenen aan te doen. Na de bewuste tien minuten moest de leider (met snor) zich dus nog haasten om mee te kunnen. Waar de jongens na één rondje rondom het terrein nog graag doorgingen, werd er op verzoek van de leider toch maar gestopt zodat hij hijgend en puffend weer naar de keuken kon. Dit verzetje zorgde deze keer niet voor rust in de slaapzaal, maar in de keuken!

Voor de wat "ouderen" heeft een aantal jaren een dubbele uitwisseling met de Duitse vereniging Vossheide op het programma gestaan. Ook deze internationale "Begegnungen" hebben veel plezier en nieuwe ervaringen opgeleverd. Deze uitwisseling is nog enkele jaren opgevolgd door een A-B kamp rond de Paasdagen in Liempde.

Aanpak jeugdtrainingen

In de jaren zeventig werden er door verschillende jeugdteams kampioenschappen behaald. Bijzonder om te vermelden is, dat ons A-elftal midden jaren zeventig is uitgekomen in de Kempische Hoofdklasse. Het talentrijke team draaide goed mee in de top van deze klasse en wist zelfs de bekercompetitie te winnen.

In die tijd werd ook een bescheiden begin gemaakt met een programma voor de jeugdtrainingen. Voor elke leeftijdsfase werden de kenmerkende elementen voor de trainingen benoemd. Vanuit deze hoofdlijnen werden volgens een vast stramien de trainingen opgebouwd. In de trainingen werd verder ingespeeld op de aangegeven verbeterpunten in de wedstrijdrapporten van de jeugdleiders. Als logische vervolgstap werd voor de standaardelftallen A, B, C en D een gediplomeerde jeugdtrainer aangesteld, zodat het niveau naar een hoger plan kon worden getild.

De toename en intensivering van de activiteiten maakte uitbreiding van het jeugdbestuur noodzakelijk. In 1980 bestond dit bestuur uit Wim Beerens, Jos Bolte, Kees de Laat, Kees Mollen, Piet Swaanen, Hein Waterschoot, Trudo Waterschoot en Wim Wouters (voorzitter).

Wederopbloei in de zeventiger jaren

Verdere stapjes voorwaarts

Het ledenaantal groeide gestaag en weldra werden de blauw-witte kleuren verdedigd door negen senioren- en dertien jeugdelftallen. Succes bleef dan ook niet uit. Het tweede elftal werd in het seizoen 1970-1971 kampioen in de derde klasse afdeling Noord-Brabant en promoveerde nu automatisch naar de tweede klasse. Ook werd het derde elftal in het seizoen 1975-1976 kampioen met promotie naar de derde klasse. Hierdoor werd een gelijkmatiger opbouw in de vereniging verkregen, waar alleen promotie van het eerste elftal naar de vierde klasse KNVB nog aan ontbrak.

De doelpunten van Jan Hageman

In 1976 en 1977 werd het "veteranenelftal" twee keer achtereen kampioen, waar uit blijkt dat ook onze "oudjes", met respect, het goed deden in die tijd. Zonder afbreuk te willen

doen aan de prestaties van anderen mag vooral de doelpuntenproductie van Jan Hageman daarbij niet onvermeld blijven.

In 1979 werd "Jan met de verwoestende linker" gehuldigd voor het bereiken van de magische 1.000 doelpuntengrens.

Een geweldige prestatie, die waarschijnlijk tot in lengte van jaren ongeëvenaard zal blijven. Bovendien een van de hoogtepunten uit een uiterst kleurrijke voetballoopbaan, die uiteindelijk 44 jaren zal duren.

Aanleg van het derde veld

Door de grote toeloop van leden moest er een derde veld bijkomen. In afwachting van de grondverwerving voor dit veld werd aan de overzijde van het Dominepad (ter hoogte van de toenmalige houten kleedaccommodatie) een tijdelijk veld bespeeld. Na enkele jaren kon het definitieve derde veld (nu speel- annex trainingsveld) in gebruik worden genomen. Ad Coppens werd als voorzitter in 1972 opgevolgd door Piet Wouters, die met deze nieuwe functie een periode van zeven jaar als secretaris-penningmeester afsloot. In 1978 werd de voorzittershamer overgenomen door Rinus Peeters en werd tevens de combinatiefunctie secretaris-penningmeester ontkoppeld.

Vaandelelftal kampioen en bekerwinnaar

Inmiddels was een nieuwe lichting talenten uit de jeugdafdeling doorgestroomd en kon het eerste elftal zich na een negenjarig verblijf in de eerste klasse afdeling Noord-Brabant gaan opmaken voor een serieuze gooi naar het kampioenschap. Na een zenuwslopende competitie, waarin titelkandidaat Dommelen tot aan de laatste wedstrijd mede-kanshebber bleef, werd in Luyksgestel met een zwaar bevochten 1-1 tegen De Raven het kampioenschap veiliggesteld en keerde Hoogeloon terug naar de vierde klasse KNVB. Dat dit kampioenschap niet zomaar uit de lucht kwam vallen, werd hetzelfde seizoen bevestigd door het winnen van de Toon Schröder beker, een prestatie van formaat die tot op dat moment door nog geen enkele Kempische vereniging was behaald. Na een zware wedstrijd met verlenging tegen "Ollandia" uit Olland wist Hoogeloon de strafschoppenserie beter te benutten. Het behalen van de "dubbel" was een terechte beloning voor een constant en kwalitatief hoogstaand seizoen 1977-1978.

Herinneringen Wim van Bakel

Wim van Bakel was de gewaardeerde "nr. 11" van dit kampioenselftal en maakt ons hierna deelgenoot van zijn herinneringen aan een periode van tien jaar V.V. Hoogeloon.

Allereerst wil ik natuurlijk voetbalvereniging Hoogeloon, het bestuur, alle leden en supporters van harte feliciteren met het 75-jarig jubileum. Dit betekent dat de vereniging is opgericht in 1940, een moeilijke periode om dit in een tijd van oorlog te realiseren. Maar dat alles was ver voor mijn tijd en ook de periode van begin jaren '70 t/m begin jaren '80 dat ik lid was van de vereniging ligt al weer ruimschoots achter ons. Toen Wim Beerens mij benaderde om een bijdrage te leveren voor publicatie op de jubileumsite heb ik geen moment hoeven nadenken gezien de ervaringen met de voetbalvereniging en Wim persoonlijk (destijds speler en jeugdbestuur).

Het was destijds "de liefde" voor het (voetbal)spelletje dat mijn voetbalmaat Bert van Limpt uit Reusel en ik in Hoogeloon ons geluk dachten te vinden. De markante voorzitter, wijlen Ad Coppens, was behalve veevoederhandelaar ook een soort voetbalhandelaar en wist via zijn connecties overal uit de regio trainers en spelers naar Hoogeloon te halen. De groei- en bloeiperiode van Hoogeloon in de jaren '50/'60 met o.a. de voetbalfamilies Mollen en De Laat was voorbij en Ad dacht in zijn periode (1963-1972) dat met "buitendorpse" spelers weer op de rails te krijgen. Zo ook kwamen wij (Bert en ik) in contact met Ad en op een avond bij café "Den Bakker" werden de overschrijvingen geregeld in ruil voor ieder een zak aardappelen en de hoop op een liefdevolle samenwerking in Hoogeloon.

Na enkele jaren met allerlei avonturiers in de selectie bleek dit toch niet de oplossing te zijn voor een goed toekomstperspectief van deze van oudsher toch echte "dorpse" vereniging en werd een ander beleid ingezet. Onder leiding van Wim Wouters werd actief en fanatiek gewerkt aan een goede jeugdopleiding, waarbij o.a. Wim Beerens, Rinus Peeters en wijlen Piet Swaanen een belangrijke rol hebben vervuld. Ook bij de senioren met als voorzitter Piet Wouters ging het roer om en met de komst van Hans Westerhof als trainer werd een andere weg ingeslagen, waarbij de eigen- en jeugdleden in de selectie de voorkeur kregen. Wij (Bert en ik) hadden het "geluk" in Hoogeloon gevonden en werden gezien als "Hoogelooners" en werden ook als zodanig geaccepteerd en opgenomen in de voetbalfamilie die de vereniging Hoogeloon als geheel toen ook uitstraalde.

Na de periode van trainer Hans Westerhof (1972-1976) heeft uiteindelijk Jan(tje) van Elderen (1976-1979) kunnen profiteren van het gewijzigde beleid binnen de vereniging. Met een elftal van in hoofdzaak eigen jeugd aangevuld met enkele routiniers werd in 1978 bij De Raven in Luyksgestel het kampioenschap behaald. Enkele weken later werd in Esbeek op het veld van Tuldania ook nog eens de Toon Schröder beker gewonnen door in de finale Ollandia te verslaan. Ook in dit team doken weer diverse spelers op met de namen Mollen en De Laat, zoals in de generatie daarvoor het geval was.

Als speler van het 1^e elftal, jeugdtrainer en (bege)leider denk ik nog met veel plezier terug aan de periode van ruim 10 jaar als lid van (R.K.)V.V. Hoogeloon. De trainers van de selectie, die ik in deze periode heb meegemaakt, waren resp. Gerard van Laarhoven, Jan de Waal, Hans Westerhof, Jan van Elderen, Nico van Diessen en George Voorjans, waarbij ik zeker met Hans Westerhof een bijzondere "klik" had. Na Ad Coppens heeft met name Piet Wouters als voorzitter (1972-1978) de vereniging in de Kempen verder op de kaart gezet en met een jeugdvoorzitter als Wim Wouters was de continuïteit van het jeugdbeleid gewaarborgd. Daarna heeft Rinus Peeters als voorzitter gedurende een lange periode (1978-1994) dit beleid verder uitgebouwd, waarvan ik nog enkele jaren mee heb mogen maken voordat ik in 1982 lid werd van de voetbalvereniging Bergeijk in mijn eigen woonplaats.

Sindsdien volg ik de vereniging nog wekelijks, wel op afstand en heb via vrienden, familie en (ex)voetballers nog regelmatig contact over het wel en wee van V.V. Hoogeloon. Uit wat ik hiervan hoor en zelf ook zie staat de vereniging midden in de Hoogeloonse samenleving met een moderne accommodatie, een actieve jeugdafdeling en een vaandelteam dat zich presenteert als een goede 4^e klasser.

Bij deze wens ik V.V. Hoogeloon, het bestuur, alle leden, de jubileumcommissie en alle supporters een waardig en gezellig jubileumfeest, veel succes en een goed toekomstperspectief.

Was getekend, de nr. 11 van het 1^e elftal van destijds

Brand en nieuwe accommodatie

Helaas werd 7 december 1978 een zwarte dag voor onze club. De houten accommodatie werd door brand verwoest: de elftallen zonder kleedruimten, geen kantine meer en vele trofeeën verloren. Een noodvoorziening werd in gebruik genomen. Gelukkig kon onze vereniging, met financiële steun van de gemeente en veel zelfwerkzaamheid van de leden, een jaar na deze noodlottige gebeurtenis weer gebruik maken van een nieuwe en moderne accommodatie. Op 23 december 1979 opende burgemeester Wouters het stenen gebouw, bestaande uit vijf kleedlokalen, kantine, keuken, bestuurskamer en materialenruimte, dat werd gerealiseerd op een centrale plaats in het sportpark.

Eind zeventiger jaren konden nog twee kampioenschappen worden gevierd. Het vierde elftal behaalde in het seizoen 1978-1979 het kampioenschap gevolgd door het tweede elftal in 1979-1980.

Kampioenselftal: 4e elftal promotie naar 3e klasse 1978-1979

*Staan v.l.n.r.: Bernard Beijens, Sjef Kennis, Jan Heuveling, Janus van Doleweerd, Koos v.d. Heijden, Cees van Rooy, Wim Beerens, Wim Wouters, Kees van Loon, Janus Nouwens
Gehurkt v.l.n.r.: Harrie Nouwens, Gerrit Castelijns, Henk Moers, Jan Goossens, Jan Beerens*

Helaas werd door dit tweede elftal promotie naar de reserve eerste klasse gemist.

Wist U.....

We sluiten de jaren zeventig af met een aantal "wist u datjes" van Wim van Bakel uit zijn voetbalperiode in Hoogeloon.

WIST U...

dat het in de kantine van de noodaccommodatie altijd gezellig was met een kantinebeheerder (wijlen Jan Janssen) die, als hij echt dorst had, een hele fles koffiemelk opdronk;

dat in die kantine een bar/toog stond die afliep, waarbij je, als je op de verkeerde hoek stond, natte voeten kreeg;
dat de ventilatie in die accommodatie zo geregeld was, dat zowel in de kleedkamers, de douches/wc's en de kantine dezelfde reuk hing;
dat in de nieuwe accommodatie/kantine de sfeer, de gezelligheid en de onderlinge verhouding met de lagere elftallen nog sterker werd;
dat we in de bonte selectie van eind jaren '60/begin jaren '70 een keeper hadden (Piet de Grunt), die op een zondag maar net op tijd tussen de palen stond omdat de "sterke arm van de overheid" hem in de greep hield;
dat onze eerste huwelijksnacht in Bergeijk danig verstoord werd door "voetbalhooligans" uit Hoogeloon;
dat we een trainer (Hans Westerhof) hadden, die zijn tijd ver vooruit was en toen al voor een "fluwelen revolutie" zorgde door zijn aanpak en manier van werken.

WIST U.....

dat we een trainer (Jan(tje) van Elderen) hadden, die klein van stuk was maar groots in daden door in hetzelfde seizoen zowel kampioen te worden als de Toon Schröder beker te winnen;
dat diezelfde trainer zonder rijbewijs, maar met bromfiets wel eens door de spelers op zijn voertuig moest worden gezet richting Eindhoven en dat was niet omdat hij niet bij de trappers kon;
dat ik van Rinus Peeters persé mee op jeugdkamp naar Liempde moest en hij voor mij een rolstoel regelde, omdat ik met mijn enkel in het gips zat;
dat op datzelfde jeugdkamp tijdens het aardappelschillen Betje Mollen opeens met de benen omhoog en de schillen op schoot samengevouwen in de tuinstoel lag;
dat we een elftal leider (Jos Beerens) hadden, die wist hoe om te gaan met de jeugd en daarom regelmatig voor taxi speelde en zorgde dat de jongens ook op tijd thuis waren;
dat diezelfde taxi ook wel eens richting Bergeijk kwam om op de koffie te komen, maar dat de jongens dan aan een verkeerde deur terecht kwamen.

WIST U.....

dat Hein van de Huijgevoort, veel scorende spits en een echte clubman die ook na zijn actieve periode nog veel voor de vereniging heeft gedaan, voor mij nog altijd "Mister Hoogeloon" is;
dat Hein in de laatste periode van zijn actieve voetbalcarrière een dubbelfunctie had (speler en kantinebeheerder) en er daardoor de warming-up voor de wedstrijd wel eens bij inschoot;
dat de geschiedenis zich herhaalt met de voetbalfamilies Mollen en De Laat, doordat in deze periode Kees-Henk-Roel en later ook Peter Mollen, Kees-Toon-Dirk en wat later nog Wim de Laat in het 1^e elftal speelden;
dat met hierbij nog de jeugdige keeper Jan Gerritsen en Peter van Beers, de wat oudere Grard Claassen en Ad van Rooij met daarbij de routiniërs Bert van Limpt, Hein van de Huijgevoort en een nr. 11 er een team stond, dat in de huidige vierde klasse zeker in de top zou kunnen meespelen;
dat Kees Mollen al jong een leider en daarna ook aanvoerder was en nu als trainer van Vessem ook in de vierde klasse gaat spelen en helaas niet Hoogeloon en Bergeijk als tegenstander zal krijgen;
dat ik met een goed gevoel terugkijk op mijn voetbalperiode bij V.V. Hoogeloon, waarbij onderlinge saamhorigheid, sportiviteit en teamprestaties de boventoon voerden.

40-jarig jubileum

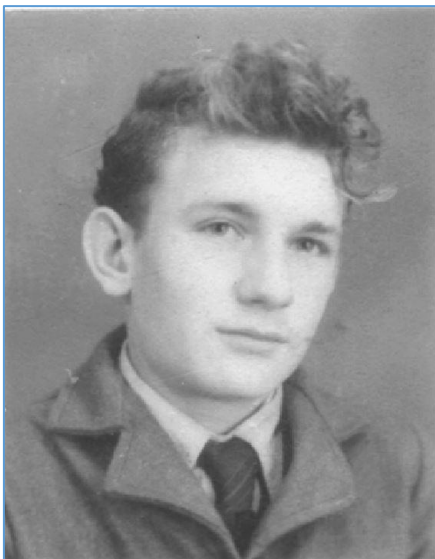
Een feest voor club en dorp

In augustus 1980 kreeg de viering van het robijnen verenigingsjubileum gestalte met een programma, dat niet alleen op de leden was afgestemd maar ook op de Hoogeloonse gemeenschap, jong en oud. Voor de jeugdvoetballers was een spelcircuit georganiseerd met aansluitend een feest in de kantine en voor de senioren en A-junioren een "handicap-voetbaltoernooi". De schoolkinderen konden genieten van een poppenkastvoorstelling en een optreden van een imitator. Voor de oudere jeugd was er een filmvoorstelling met aansluitend een disco-avond. De "zestigplussers" werden verrast met een optreden van het bekende Reuselse "duo Hermans-Jansen".

Het programma werd vervolgd met een feestavond voor leden en oud-leden en de dag erna afgesloten met een receptie en een voor alle inwoners toegankelijke "Loonse avond". Deze activiteiten vonden plaats in een tot feestzaal omgetoverde hal van Houthandel Gooskens. Met dit drukbezocht en gezellig feestweekend mag gesproken worden van een geslaagde jubileumviering. Met veel plezier en toch ook een zekere nostalgie kijken we terug op het "optreden" van twee elftallen van "oudgedienden", waarin we namen terugvinden van spelers die in de eerste decennia nadrukkelijk hun steentje hebben bijgedragen aan de sportieve successen van onze club.

Theo Kennis vertelt ...

Toen ik werd gevraagd om een verhaal te schrijven voor het jubileumboek (redactie: bij gelegenheid van het 60-jarig bestaan) wist ik niet goed hoe dat te doen. Maar met wat hulp van mijn zoon Ed heb ik toch enkele gedachten op papier gezet.

Van de beginjaren kan ik me niet meer zoveel herinneren. Ik ben nog begonnen op het voetbalterrein tegenover het Kapelleke, waar nu het gildebos ligt. Toentertijd moesten we nog vertrekken bij café "De Ster". Daarna verhuisde het voetbalveld naar het Dominepad. In het begin hadden we daar een kleedhok van betonplaten en palen. Soms zie je nog wel eens een schutting van die materialen staan. We moesten ons wassen met behulp van een handpomp die buiten stond. Later werd er een houten kleedaccommodatie gebouwd (1968) met een kantine. Het betonplaten hok werd toen een materiaalhok. Deze kantine is in 1978 afgebrand, waarna we een tijdje in een noodgebouw zaten totdat de huidige kleedlokalen en kantine klaar waren.

Van het voetballen in de jeugd weet ik niet meer zo veel. Ik weet wel dat ik geen voetbalschoenen had. Ik had een paar werkschoenen en daar sloeg ik dan zelf een aantal noppen onder. Ik heb nog een paar van deze oude voetbalschoenen liggen. We hadden een keer een wedstrijd in Bladel tegen Bladella A1 op de Sportparkstraat. Na de wedstrijd bleken bij meerdere spelers de banden van de fietsen doorgestoken te zijn. Bij de senioren kwam ik in het derde en tweede elftal. Ik was in 1957 in militaire dienst en wij kwamen toen slechts eens in de twee weken thuis. Na mijn dienstitijd ben ik op een gegeven moment in het eerste elftal gekomen.

We hadden in het seizoen '61-'62 een slecht jaar gehad en moesten toen een degradatiewedstrijd spelen tegen Riethoven in Bergeijk. Ik was ook leider van de R.K.J.B. (Rooms Katholieke Jonge Boerenstand) en moest eigenlijk naar een Kringsportdag in Knegsel. Dus ging ik van Knegsel naar Bergeijk om de wedstrijd te spelen en toen weer

terug. De wedstrijd zelf mochten we niet winnen van de scheidsrechter. Er werd speciaal een scheidsrechter uit Rotterdam aangesteld om Riethoven te laten winnen. Een doelpunt van Riethoven werd goedgekeurd uit een vrije trap die in één keer in het doel ging, terwijl het een indirecte vrije trap was. Wij kregen geen penalty terwijl het er wel een was. Zo konden we degradatie niet voorkomen.

Als we een uitwedstrijd speelden gingen we altijd met de bus. Op een keer mochten er geen kinderen mee. De voorzitter had toch zijn zoon meegebracht. Onderweg werd er meteen commentaar geleverd. Het kwam zover, dat de voorzitter en zijn zoon uitstapten ter hoogte van de Donk in Duizel en verder te voet naar huis gingen.

Er wordt nu wel eens gemopperd over de opkomst bij de trainingen, maar dat was toen niet veel beter. We hadden toen drie elftallen en soms kwamen er maar elf spelers trainen. Op een gegeven moment was de afspraak dat degene die kwam trainen in het eerste stond.

In het seizoen '68-'69 hadden we een hele goede groep en wisten we het kampioenschap te behalen. In die ploeg stonden: Nol Waterschoot, Wim Wouters, Hein van de Huijgevoort, Gerard van Laarhoven, Kees Castelijns, Huub Mulders, Roel van de Broek, Wil Bakermans, Harrie Das, Bert Claassen, Tini van Laarhoven en mijn broers Piet en Sjef. Grensrechter was toen Wim Senders.

Ik heb tot mijn 36^e in het eerste gespeeld en ik ben toen naar het vierde gegaan om weer te voetballen met spelers als Kiske Mollen, Jan van Ham, Jan en Faas Goossens en Jan Hageman. Een jaar later ben ik toch weer naar het tweede gegaan op aandringen van het bestuur. Ik heb toen nog enkele jaren in het tweede gespeeld. Daarna ben ik weer naar het vierde gegaan. Dat was vele jaren een mooie groep. We wisten in het seizoen '76-'77 kampioen te worden. In die tijd waren de donderdagavonden na de training erg gezellig en er werd flink gekaart tot in de late uurtjes. In die tijd speelde ik o.a. met Jan Hageman, Piet Eeftink, Tom Jansen, Frans Veron, Piet Swaanen, Jan Beerens, Faas en Jan Goossens en met mijn broers Sjef en Kees. In de loop van de jaren stopten er steeds meer spelers van die tijd. Piet Swaanen is als laatste gestopt.

In maart 1983 liep ik een dubbele beenbreuk op. Ik werd daaraan geopereerd en er werd een plaat ingezet. Jos Beerens vertelde dat het eigenlijk niet slecht uitkwam, want dan kon ik het wat rustiger aan gaan doen en grensrechter bij het eerste elftal worden. Na mijn herstel ben ik weer gaan voetballen en ik ben ook nog een tijd grensrechter geweest.

In al die jaren die ik bij de voetbalclub ben heb ik ook vele trainers zien komen en gaan. Mijn trainers in de jeugd waren o.a. Willeke Waterschoot en Frans Mollen.

We hebben ook nog Jac de Wit gehad. Die trainde Hoogeloon en Blerick tegelijk. Later heeft hij Eindhoven nog getraind. Vroeger waren er ook trainer/spelers zoals Gerard van Laarhoven en Jan Dekkers. Een hele fijne trainer was Hans Westerhof. Die was echt mens. Hij had net zoveel interesse in spelers van de lagere elftallen als in spelers van het eerste.

De laatste jaren heb ik gevoetbald in het vijfde elftal. Dat is een hele mooie groep. Op het veld kregen we er spelers bij die een beetje voetbal in de ploeg brengen zoals Peter Mollen en Toon Bolte. Als ze fit zijn tenminste. In de kantine blijven we gezellig bij elkaar zitten en zijn er weer andere mensen die het spel kunnen maken.

Toch heb ik besloten ermee te stoppen na 51 jaar actief te zijn geweest. Ik heb er lang over nagedacht en het lijkt me toch het beste.

Ik wil nog wel regelmatig komen trainen op de donderdagavond. Na mijn laatste wedstrijd was het erg gezellig in de kantine. De strijd om de felbegeerde aanvoerdersband barstte al los. Maar daar hoef ik me geen zorgen over te maken, want die zal wel bij de meest geschikte man om de arm komen.

Tot ziens op het voetbalveld,

Theo Kennis

WISSELENDE RESULTATEN IN DE JAREN TACHTIG EN NEGENTIG

Periode 1980-2000 in vogelvlucht

Deze periode kenmerkte zich door wisselende resultaten van ons vaandelteam. In 1983 werd gedegradeerd uit de vierde klasse, maar een jaar later werd het verloren terrein meteen herwonnen. In 1989 werd opnieuw een stapje terug gedaan. In 1996 werd de Zondagsbeker gewonnen.

Nacompetitiewinst in 1999 leverde een kortstondige terugkeer in de vierde klasse op. In 2000 werd weer afscheid genomen van deze klasse.

In deze periode waren we ook getuige van de opkomst en (voorlopige) teloorgang van ons vrouwenteam. Er kwam een extra speelveld bij en de lichtinstallatie werd vernieuwd en uitgebreid. Het jeugdvoetbal maakte in de jaren tachtig een dip door, maar met een extra inspanning kon in de jaren negentig het tij worden gekeerd.

Afscheid werd genomen van een aantal ervaren bestuurders met grote verdiensten voor onze club. Veel aandacht was nodig voor het op orde houden van de verenigingsfinanciën. Het voetbalfeest "Nacht van Loon" zou hierin een belangrijke bijdrage gaan leveren. Met gepaste trots kan ook worden teruggekeken op de viering van het gouden en diamanten jubileum.

Erevoorzitter Rinus Peeters blikt terug op de periode 1978-1994, waarin hij het boegbeeld van onze vereniging was.

Sportief verloop in de jaren tachtig

Uitbreiding sportpark

Na het kampioenschap in 1978 in de eerste klasse afdeling Noord-Brabant mocht het vaandelteam zich in het seizoen 1979-1980 onder het trainerschap van Nico van Diessen enkele weken koploper noemen in de vierde klasse KNVB. De titel ging dat seizoen naar het Eerselse EFC. In januari 1980 werd een vernieuwde lichtinstallatie in gebruik genomen op het trainingsveld. Met twee speelvelden en één trainingsveld voor ruim 300 leden zat onze club erg krap in zijn jas. Omdat er op korte termijn geen zicht was op een derde speelveld, zag het bestuur zich genooddaakt een harde maatregel te nemen. In april 1980 werd besloten om niet langer personen van buiten ons kerkdorp als lid van de vereniging toe te laten.

In sportief opzicht werd het seizoen 1980-1981 afgesloten met een kampioenschap voor het vijfde elftal. Het tweede elftal bekroonde het seizoen 1981-1982 met een kampioenschap en promotie naar de reserve eerste klasse. Na langdurige onderhandelingen werden de gronden verworven voor een derde speelveld, dat medio 1984 in gebruik werd genomen. Hierdoor deed zich de mogelijkheid voor om een uitbreiding van het trainingsveld te realiseren, waarbij met steun van de plaatselijke Rabobank tevens een uitbreiding van de lichtinstallatie tot stand kon worden gebracht. Enkele jaren later konden ook weer niet-Hoogelooners lid worden van de club.

Het negende elftal

Begin jaren tachtig werd binnen onze club de "verenigingsperiodetitel" ingesteld, waarbij via een ingenieus telsysteem ieder elftal wel een kans krijgt om een van de twee beschikbare titels per seizoen in de wacht te slepen. De winnaars waren zeer divers, de constante factor was het omzetten van de beloning in natura!

Ook in het begin van de tachtiger jaren slaagde het "roemruchte negende" erin de toon te zetten, waar het ging om sfeer en creativiteit binnen onze club. De lotgevallen van het elftal werden in een boekwerk beschreven met de titel **"HOOGELOON 9, door de jaren**

heen, zonder roem of eer". Onder de "saamhorigheidsvlag" van Jan Janssen wist dit elftal zich binnen het verenigingskader een unieke plaats te verwerven. Op het veld waren de resultaten aan de magere kant, maar voor en na de wedstrijden werd een ongekeende veelzijdigheid aan talenten ten toon gespreid. Al deze talenten werden in stijl opgetekend door Kees Buylinckx.

Het elftalreglement

Naast wedstrijdverslagen, agenda's en verslagen van jaarvergaderingen en jaaroverzichten werden in het boekwerk opgenomen het reglement van Hoogeloon 9 en het lied, dat werd gecomponeerd ter gelegenheid van het behalen van de verenigingsperiodetitel.

Centrale gedachte in het reglement:

"Elke redelijke opdracht of taak -zelfs de eenvoudigste- moet altijd zonder morren of protesteren worden uitgevoerd: Saamhorigheid."

Men wordt pas toegelaten tot het negende als het reglement uit het hoofd wordt gekend.

Daarom wordt geadviseerd:

"Hang het reglement langs uw bed aan de muur, aan de zijde waar de man slaapt, zodat u -of u nu in of uit het bed klimt- het reglement steeds voor uw neus ziet hangen. Kent u het niet, lees dan éénmaal aandachtig de tekst door en leg dan uw hoofd ten ruste. Herhaal dit 's-morgens bij het opstaan. Middagdutjes zijn vrij van deze handeling, omdat dit in onze gelederen niet of nauwelijks voorkomt. Dit ritueel moet men zodanig vaak herhalen, dat het een gewoonte wordt dat bij het naderen van de slaapkamer het reglement al enkele malen over de lippen is geweest.

Mocht men erop staan dat de echtgenote het reglement ook van buiten leert, dan kan men het beste het bovenstaande met luide stem doen. Succes zal dan zeker niet lang uitblijven. Sterkte ermee."

De taakverdeling binnen de groep

In de stukken wordt verder teruggelezen dat er binnen het negende naast een voorzitter ook nog fungeren een penningmeester ("wie een opgelegde boete met honderd gulden kan betalen, moet 50 cent extra betalen"), een notulist, een aanvoerder en hulpaanvoerder, een leider en hulpleider, een feestcomité, een fietscomité, een perswoordvoerder en een archiefverzorger.

De perswoordvoerder heeft als taak:

"Het op verzoek van leider en spelers van Hoogeloon 9 naar buiten uitdragen van de SAAMHORIGHEIDSGedachte -door middel van woord, beeld of geluidsmedia- ten einde een nog betere erkenning te verkrijgen van de positieve en homogene doelstelling, zoals deze door Hoogeloon 9 wordt weergegeven in haar reglement."

Verder was er een enigszins dubieuze rol weggelegd voor Ad (AAT) van Beers. Hem werd bij overweldigende meerderheid, zo wordt gelezen in de annalen, de titel van A.A.T. (aan- en afvoertroepen) toegekend, anders gezegd werd hij verantwoordelijk geacht voor de aan- en afvoer van consumptieve zaken .

De afgelaste wedstrijd in De Weebosch

Vermeldenswaard is zeker ook een uitstapje voor een geplande wedstrijd in De Weebosch in februari 1981. Aldaar aangekomen bleek de wedstrijd afgelast en bleven de dames van de Weeboscher kantine met een soepoverschot zitten.

Na enig "aandringen" was Hoogeloon 9 bereid dit overschot weg te werken. Om de schijn van het doorgaan van de wedstrijd op te houden, werd een 0-3 ruststand doorgebeld naar Hoogeloon met de toevoeging de kantine aldaar zeker niet te sluiten voordat de "helden" op de thuisbasis waren teruggekeerd.

Leider en prins carnaval "Saamhorigheid" voelde zich met zijn "raad van elf" in de "tweede helft" gehouden om de dames van de kantine een geïmproviseerde carnavals-

onderscheiding toe te kennen, welke toekenning tot en met de blessuretijd en tot aan het laatste fluitsignaal moest worden gevierd....

De verdwenen prijzenkast

Tot slot het nimmer opgeloste mysterie van de prijzenkast van Hoogeloon 9. Hoewel een stevige spijker was gebruikt om de kast te verankeren, verdween deze kast spoorloos uit de kantine. De spijker bleef nog jarenlang zitten!

Alle naspeuringen van het speciaal daartoe in het leven geroepen Spijkercomité ten spijt is de prijzenkast nog altijd niet teruggevonden.....

Degradatie gevolgd door kampioenschap

Het vaandelteam kon het vierde klasse-niveau vasthouden tot en met het seizoen 1982-1983. Een heuse blessuregolf liet zijn sporen na en lag mede ten grondslag aan de degradatie, waarvoor ook trainer Voorjans het team niet kon behoeden. Daar kwam nog bij dat Hein van de Huijgevoort, vele jaren lang het gezicht van Hoogeloon 1, afscheid nam van de actieve voetballerij.

Toch kon het verloren terrein in het seizoen 1983-1984 onder leiding van trainer Ad Verdonk direct worden herwonnen. Op 29 april 1984 werd via een 1-0 winst in en op Maarheeze het kampioenschap voor de neus van Marvilde weggekaapt en kon weer aansluiting worden gezocht in de gelederen van de "grote" KNVB. Opvallend detail daarbij was, dat Hoogeloon alleen op de slotdag van het seizoen "bovenaan" stond!

Hoogtepunt van dit kampioenschap vormde ongetwijfeld de gezamenlijke huldiging in het gemeentehuis te Hapert met het eerste elftal van buurvereniging Casteren, dat op dezelfde dag het kampioenschap wist te behalen in de tweede klasse afdeling Noord-Brabant. In de aansluitende seizoenen kon Hoogeloon met verve het vierde klasse-niveau vasthouden, niet in de laatste plaats door de inbreng van de families Mollen en De Laat.

Winnaar Fair Play Cup KNVB

Vermeldenswaard is zeker ook, dat in 1985 de gezamenlijke elftallen 2 t/m 9 de Fair Play Cup van de KNVB afdeling Noord-Brabant wisten te winnen! Met leiders, bestuur, trainers en aanvoerders werd afgereisd naar Den Bosch voor de officiële uitreiking van deze wisselbokaal.

In deze periode is voetbalvandalisme een bekend en berucht begrip geworden, ook in het amateurvoetbal. Hoewel het volgende voorval in eerste aanleg als "vandalisme" werd gezien, bleek de vermissing van een koffer met de trainingspakken van de Hoogeloon 1 spelers achteraf een geslaagde grap.

Rond de jaarwisseling 1985-1986 werd na afloop van de wedstrijd Hoogeloon-Gestelse Boys de koffer door onbekenden achterover gedrukt. Na herhaalde oproepen in het

Eindhovens Dagblad werd de koffer (met ongeschonden inhoud) op 13 januari 1986 anoniem afgegeven bij de kantine van Gestelse Boys.....

Opnieuw degradatie

Helaas moest in het seizoen 1988-1989 toch weer het stapje terug worden gedaan en werd met het eerste elftal afgedaald naar de afdeling Noord-Brabant. Wellicht kan de datum 23 juli 1988 als een voorbode van deze neergang worden uitgelegd. Op deze dag speelde

namelijk een elftal bestaande uit spelers van de verenigingen Hoogeloon, Hapert en Casteren, in het kader van een verlate festiviteit rond het 800-jarig bestaan van de gemeente Hoogeloon c.a., tegen de kersverse Europese clubkampioen PSV en verliest met 8-0.

Op de valreep van het decennium in het seizoen 1989-1990 slaagde het derde elftal erin om kampioen te worden en te promoveren naar de tweede klasse afdeling Noord-Brabant na twee beslissingswedstrijden tegen Waalre 3.

Bestuurlijke ontwikkelingen

Een duurzame bestuursperiode

In 1981 werd onder impuls van vers bestuursbloed een opmerkelijke aanpassing in de verenigingsnaam doorgevoerd. Met een statutenwijziging werd de afkorting "R.K." uit de naam verwijderd. Wat bleef was **V.V. Hoogeloon**. Hiermee samenhangend verdween tevens de verplichting om een geestelijk adviseur te benoemen.

De jaren tachtig en negentig werden gekenmerkt door een hoge mate van bestuurlijke consistentie. Rinus Peeters en Geert-Jan Willems hanteerden deze decennia de voorzittershamer, terwijl Wim Claassen gedurende een tijdspanne van twaalf jaar en zijn opvolger Jan van der Elzen voor een periode van negen jaar het secretariaat met verve invulden. Het beheer van de penningen was gedurende vele jaren in de vertrouwde handen van Piet Wouters en Henk van Lieshout.

Waardering voor bestuursleden

In november 1992 werd Piet Wouters (27 jaar bestuurslid, waarvan zes jaar voorzitter) het eerste erelid in de geschiedenis van onze vereniging. Ook Rinus Peeters werd na zestien jaar voorzitterschap eind 1994 benoemd tot erelid met als titel erevoorzitter. De bestuursleden Kees van Diessen, Piet van Steensel (bekend om zijn punctuele "zondagsdienst"), Henk van Lieshout en Leo Verhoeven werden in de jaren negentig benoemd tot lid van verdienste.

Op 15 augustus 1997 werd afscheid genomen van 65 jaar bestuurlijk V.V. Hoogeloon: Jos Beerens (25 jaar seniorenbestuur, tevens 20 jaar leider van het eerste elftal), Kees de Laat (22 jaar jeugdbestuur) en Kees van Loon (18 jaar seniorenbestuur). Bij deze gelegenheid werd hen het erelidmaatschap van onze vereniging toegekend. Tevens kregen zij de KNVB-spelden uitgereikt passend bij hun verdiensten voor onze club. De tijdens de afscheidsreceptie verkregen giften werden door de drie bestuursleden geschonken aan goede doelen. Eerder werden al Bondsspelden uitgereikt aan Piet van Steensel, Piet Wouters, Rinus Peeters, Henk van Lieshout en Leo Verhoeven.

Instellen werkgroepen

In het voorjaar van 1994 kwam het bestuur met een voorstel om de organisatie van de club te optimaliseren. Door het instellen van werkgroepen met vooral uitvoerende taken, bemensd vanuit de leden en "aangevoerd" door bestuursleden, zou enerzijds het bestuur meer beleidsmatig bezig kunnen zijn en zou anderzijds een grotere betrokkenheid van de leden bij hun club kunnen worden bewerkstelligd. Er waren werkgroepen in beeld voor gebouwen en terreinen, voor materialen, voor sponsoring en reclameborden en voor evenementen. Leden, die geen deel wilden uitmaken van een werkgroep, zouden boven de contributie een extra bijdrage van 150 gulden aan de vereniging moeten betalen.

Na een levendige discussie in de ledenvergadering van 7 juni 1994 werd besloten tot het instellen van werkgroepen op vrijwillige basis (d.w.z. zonder financiële stok achter de deur). In de loop van de tijd zijn de scherpe randjes er vanaf gegaan en is een werkbare oplossing verkregen. De werkzaamheden worden in min of meer vaste verbanden of projectmatig aangepakt (recent voorbeeld is de Club-klusdag in augustus 2015). In de

praktijk van alledag zijn er (soms na enig aandringen) voldoende handen beschikbaar om de klussen te klaren.

Jeugdvoetbal (deel 2)

Terugloop aantal jeugdleden

Met een mooie nieuwe accommodatie en een door de jeugdafdeling aangeboden verenigingseembleem in tegelmozaïk werden de jaren tachtig goed ingezet.

Helaas kreeg dit begin op onderdelen geen goed vervolg in de jaren daarna. Mede onder invloed van de economische recessie was er grote bezorgdheid ontstaan over een aantal negatieve aspecten, dat de voetbalsport was gaan beïnvloeden. Voetbalwedstrijden werden vaak beheerst door vandalisme, molestaties en ander geweld en deze negatieve tendens zette zich naarmate de jaren tachtig vorderden verder door. Vooral als gevolg hiervan keerden steeds meer sportliefhebbers de voetbalarena de rug toe.

Deze ontwikkeling vertaalde zich voor onze vereniging in een drastische terugloop van het aantal jeugdleden van 170 begin jaren tachtig naar 87 eind jaren tachtig. Het noopte jeugdvoorzitter Peter Smetsers er destijds toe om discipline en spelvreugde als speerpunten binnen het Hoogeloonse jeugdvoetbal te propageren.

De bakens weer verzet

Gelukkig zijn er ook positieve zaken te melden. Zo werkte een tiental jeugdleden in 1987-1988 een stageperiode af in Eindhoven onder leiding van niemand minder dan Wiel Cörver en werd er in het seizoen 1988-1989 een Jeugdvoetbal Spelleiders cursus georganiseerd. Onder auspiciën van de Nederlandse Katholieke Sportfederatie namen 17 leden gedurende 12 avonden deel aan deze trainers-/leiderscursus. Met de gecertificeerde cursisten kon een verantwoorde begeleiding voor de jeugdvoetballers worden geborgd en konden trainingen beter aan leeftijd en niveau worden aangepast.

Door de inzet van het jeugdbestuur en -kader werd een halt toegeroepen aan het dalende aantal jeugdleden en kon eind jaren negentig zelfs een bescheiden toename van het ledental worden genoteerd. Deze kentering gaf hernieuwde energie om te werken aan een gezonde toekomst voor het Hoogeloonse jeugdvoetbal. Het volgende citaat uit ons gouden jubileumboek sluit hier wonderwel op aan: "Als je 's-zaterdags 12 F-jes op een kluitje ziet spelen met veel meelevende ouders langs de lijn, als je zo'n knaapje ziet scoren en met één vingertje in de lucht terug ziet rennen ondertussen bestuit wordend door zijn medespelertjes, dan ben je trots dat je bezig bent voor die jeugd."

De kalenderactie

De jeugdafdeling droeg ook haar steentje bij om de financiële positie van de club gezond te houden. In 1980 werden 500 kerstbomen, die door "meester" Goossens bij gelegenheid van het 40-jarig bestaan aan onze club waren geschonken, aan de man gebracht. Er werden verschillende financiële acties georganiseerd, zoals de balverloting bij thuiswedstrijden van het eerste elftal, de jeugdleden hielpen mee bij de entree van de plaatselijke autocross, er werd een kledingbeurs gehouden, glas ingezameld, toernooien georganiseerd, geberd op de "Ouwe Loonse Lentemert", een sponsorloop georganiseerd en de shirtreclame deed ook zijn intrede bij de jeugd.

Een van de leukste acties was wel de kalenderactie. Alle jeugdelftallen werden op markante plaatsen in Hoogeloon gefotografeerd en daarvan werd een kalender gemaakt met bij elke maand een ander jeugdelftal.

Het winterprogramma

Om de winterperiode goed door te komen en aan "klantenbinding" te doen, was er elk seizoen een uitgebreid winterprogramma. Het programma verschilde van seizoen tot

seizoen, maar werd altijd gebruikt om de jeugd op een aangename manier bezig te houden wanneer de velden besneeuwd en bevroren waren.

Zo was men sportief bezig tijdens de zaalvoetbaltoernooien, de tafeltennis-toernooien, op de zwemmiddagen, er werd gebowld, jeu de boules gespeeld, men sloeg een balletje op een indoor midgetgolfbaan, de kunstijsbaan werd bezocht en in het fitnesscentrum werd al aan krachttraining gedaan voor de tweede helft van het seizoen. In de winter van 1984-1985 werd er zelfs een training verzorgd door NAC-trainer Jo Jansen.

Maar ook werden er minder inspannende activiteiten georganiseerd, zoals een videomiddag en een bezoek aan het Kerstwintercircuit.

Het jeugdbestuur bestond ten tijde van het gouden jubileum uit Theo van den Broek, Goof Gerritsen, Frank van der Heijden, Wil van der Heijden, Kees de Laat, Peter Teunissen (voorzitter) en Leo Verhoeven.

50-jarig jubileum

Primeur nachtvoetbaltoernooi

Het bereiken van de gouden mijlpaal werd in 1990 uiteraard op gepaste wijze gevierd. Enerzijds was er voor zowel junioren als senioren gelegenheid om sportief bezig te zijn en anderzijds kwamen de leden ook op het feestelijke vlak volop aan hun trekken. Op de "geboortedag" van onze vereniging was er voor de jeugdleden een tienkamp met na afloop voor iedere categorie junioren een feestelijke afsluiting. In het weekend daarop waren er voor alle jeugdteams toernooien georganiseerd.

In datzelfde weekend vond een grandioos nachtvoetbaltoernooi plaats. Sportiviteit en gezelligheid waren hier de trefwoorden: geen klassement, maar prijzen voor het best gekostumeerde team en het meest ludieke optreden! Met de voorwedstrijd Hoogeloon-Hapert (uitslag 3-0) werd het evenement geopend. Aan het toernooi deden mee buurtschappen, vroegere elftallen, andere Hoogeloonse verenigingen, vriend(inn)engroepen en er was zelfs internationale deelname van TUS Vossheide uit Duitsland (bekend van enkele uitwisselingen eind jaren zeventig). De hele nacht door werd er gevoetbald en vooral "nagekaart" in de verwarmde feesttent.

Receptie en feestavond

Ook zal zeker niet worden vergeten de receptie van 25 augustus 1990, waarop de bestuursleden Jos Beerens, Piet van Steensel en Piet Wouters een Bondonderscheiding kregen opgespeld, waarna een grote voetbal-feestavond losbarstte in de prachtig versierde hal van Wim Meulenbroeks. Ruim 450 leden en oud-leden zorgden samen voor een geweldige sfeer.

Daags na de feestavond was er een oriëntatietocht voor fietsers en een fotozoekrit voor automobilisten. De fietstocht trok door het mooie weer veel deelnemers. In september bezochten "de kleinsten" het zwembad op vakantiepark De Kempervennen in Westerhoven en de "oudere jeugdelftallen" de wedstrijd PSV-RKC met aansluitend een rondleiding in het PSV-stadion.

In november werd onze vereniging vanwege het jubileum door EVV (nu FC Eindhoven) tot "club van de maand" uitverkoren. Een groot aantal jeugdleden bezocht in dit kader de wedstrijd Eindhoven-Wageningen. Alles bijeen een druk jubileumprogramma en een geslaagde afsluiting van een halve eeuw V.V. Hoogeloon.

Sportief verloop in de jaren negentig

Ben Krekels Wisseltrofee

Van medio 1989 t/m medio 1992 stond de A-selectie onder leiding van Ben Krekels uit Bladel. Bij zijn afscheid schonk hij V.V. Hoogeloon een trofee met zijn naam, bedoeld voor personen die een bijzondere prestatie hebben verricht of die zich op een andere manier verdienstelijk hebben gemaakt voor de vereniging. De eerste gezamenlijke houders van deze trofee waren Kees Mollen, Jan Gerritsen en Jurgen Brouwers. Sinds de eeuwwisseling is aan de trofee de benaming "Clubman van het jaar" verbonden.

Het vijfde elftal werd na een uitstekend seizoen 1991-1992 met slechts één nederlaag en na een spannende beslissingswedstrijd tegen De Raven 3 kampioen. Hierdoor promoveerde dit elftal naar de tweede klasse afdeling Noord-Brabant.

De eerste periodetitel

Ben Krekels werd in het seizoen 1992-1993 opgevolgd door Paul van Veghel, die werd geassisteerd door Wim Beerens. De eerste periode werd goed ingezet en afgerond met het winnen van de periodetitel in en tegen BES (Borkel en Schaft). Dit was de eerste periodetitel in de geschiedenis van onze vereniging.

Het winnen van de periodetitel hield in, dat er een promotiewedstrijd gespeeld moest worden om een plaats in de vierde klasse KNVB. Tegenstander was RKVVO uit Oerle en plaats van handeling was Casteren. Onder de ogen van honderden toeschouwers werd met 0-2 verloren, zodat RKVVO promoveerde.

In ditzelfde seizoen was er eveneens een prominente rol weggelegd voor ons zesde team. Vanaf de eerste speeldag tot 18 april 1993 was het team koploper en daarmee kampioen!

Winst Zondagsbeker

Na Paul van Veghel kwam de A-selectie in het seizoen 1995-1996 onder leiding van Ton Seuntjens, die Kees Mollen als assistent aan zijn zijde vond. Kees had in augustus 1995 zijn imposante spelerscarrière beëindigd met een afscheidswedstrijd tussen Hoogeloon 1 en een elftal van kampioenen uit 1978 en 1984.

Uitstapjes selectie

Naast zijn leidende rol als aanvoerder heeft Kees Mollen zijn inbreng gehad als bindende factor binnen het vaandelteam. Zo verhaalt hij van een reis naar sporthotel "Prummer" bij welke gelegenheid door trainer Ad Verdonk, alias de Snor, het lied van de "10 kleine negertjes" werd "uitgevonden".

De gezelligheid vierde hoogtij, ook toen in het daarop volgende jaar in het land van onze Oosterburen tijdens een bonte avond door Ed Kennis (met Duitse helm) en Jan Gerritsen (met vette leren pet) de show werd gestolen. Naar verluidt zijn hiervan video-opnamen bewaard gebleven: sehr schön!

Het uitstapje naar sporthotel "Sittard" kreeg onverwacht een buitenlands tintje door de ontmoeting aldaar van de Hoogeloonse voetbalselectie met het Olympisch handbalteam van Koeweit. Met name door trainer Ben Krekels werd de gelegenheid aangegrepen om Koeweitse sport-ideeën toe te voegen aan zijn persoonlijke bagage, wat uiteindelijk leidde tot een vernieuwde versie van "Koeweit, Koeweit, kielekiele Koeweit....."!

Het vaandelteam kende een regelmatig seizoen met als eindresultaat een positie in de middenmoot. Beter ging het in de strijd om de Zondagsbeker (voorheen Toon Schröder beker). Het begon met een walk-over bij Pusphaira (Eindhoven), waarna het Lage Mierdse SDO '39 van Ben Krekels met penalties werd verslagen. Op Paaszaterdag was Groenewoud uit Eindhoven het slachtoffer, Hoogeloon won met de nipte uitslag van 3-2. Vanaf de vierde ronde kreeg Hoogeloon steeds thuiswedstrijden. Eerst werd MVC (De Mortel) met 1-0 verslagen en daarna volgde Helenaveen met 4-0. Mifano uit Mierlo moest er ook aan

geloven en werd met 3-1 naar huis gestuurd. De thriller was de halve finale tegen Ruwaard uit Oss. Na een zinderend slot werd de winst gerealiseerd en vervolgens werd het karwei via een 3-2 winst in de finale tegen Chaam afgemaakt. Hoogeloon werd hiermee de winnaar van de laatste editie van de Zondagsbeker.

Hoogeloon 1 winnaar Zondagbeker voor standaardelftallen 1995-1996
Staand v.l.n.r.: Frank Kennis, Roland van Loon, Harm Seuntiëns, Niels Waterschoot, Bas Wouters, Antoon v.d. Heuvel, Jeroen Jansen, Jan v.d. Elzen, Ton Seuntiëns (trainer)
Onderste rij v.l.n.r.: Marc Beerens, Corné Castelijns, Mark Lamers, Koen Wouters, Ron Wouters, Frank van Selst, Ed Kennis, Ton v.d. Heijden, Johan Waterschoot, Hans van Rooij

Ook Hoogeloon 2 was in dat seizoen goed op dreef. Het elftal werd kampioen in de tweede klasse en veroverde ook beide verenigingsperiodetitels. In een nek aan nek race werd het kampioenschap pas op de laatste speeldag veiliggesteld. De promotiewedstrijd tegen Oirschot Vooruit werd in de verlenging met 3-2 gewonnen.

Terugkeer Ad Verdonk

Na een teleurstellend tweede seizoen sprak Kees Mollen de ambitie uit om op eigen benen verder te gaan bij Knegselse Boys. In Hoogeloon werd in 1997 met Ad Verdonk een oude bekende als trainer teruggehaald.

Na 14 seizoenen keerde Ad terug met maar één doel: het eerste elftal nogmaals naar een kampioenschap leiden. Het seizoen 1997-1998 kende een succesvol begin. Het vaandelteam leek mee te doen in de hoogste regionen. Mede door het blessurespook verliepen de tweede en derde periode minder succesvol. Met 28 punten uit 22 wedstrijden was een zesde plaats het hoogst haalbare. Ad kon helaas niet brengen wat hij gehoopt had en besloot daarom na één seizoen Hoogeloon te verlaten.

Promotie via nacompetitie

In het seizoen 1998-1999 nam Hans Cox uit Bergeijk het roer over. Hij kreeg een assistent in Peter van Beers, die de trainingen van Hoogeloon 2/3 op donderdag voor zijn rekening nam.

Een dienstbare voetballer

Zo'n 50 jaar geleden begon Peter van Beers illegaal aan zijn voetballeven bij V.V. Hoogeloon. Zijn broer Harrie speelde bij de kleintjes en Peter was aandachtig toeschouwer, maar nog geen lid van de club. Harrieke was moe of was geblesseerd, in ieder geval moest hij het veld verlaten, en Peter werd binnen de lijnen geroepen om het team te completeren. Met een doelpunt vierde hij dit debuut. Uiteraard werd hij daarna lid. Jan de Laat en Kiske Mollen waren zijn eerste leermeesters.

Hij doorliep alle jeugdelftallen en viel op door zijn sierlijke loop en altijd positieve inzet, iets wat in die 50 jaar nooit is veranderd. Heel weinig geblesseerd, mede door regelmatige training en een blijkbaar voortreffelijk atletisch vermogen. In zijn herinnering waren een drietal kampioenschappen bij de jeugd zijn successen.

Nadat hij de leeftijd had bereikt dat hij als voetballer afscheid moest nemen van de jeugd, werd hij meteen leider van een jeugdelftal. Hij is dat steeds blijven doen, totdat hij - lange tijd later - gevraagd werd om een seniorenteam onder zijn hoede te nemen.

Bij de senioren was hij onder Jan van Elderen een gewaardeerde kracht in de verdediging of op het middenveld. Was zijn debuut-doelpunt toch enig toeval? Hoe dan ook: hij werd in 1978 met Hoogeloon 1 kampioen tegen De Raven. Hier bovenop kwam in datzelfde jaar nog eens het behalen van de Toon Schröder beker.

In de loop der tijd werd Peter een vaste speler van Hoogeloon 2 met op de achtergrond het gegeven, dat hij altijd zeer bruikbaar was voor Hoogeloon 1 en deze rol ook zonder problemen en betrouwbaar invulde. Bij Hoogeloon 2 kwamen ook al gauw zijn sturende kwaliteiten tot uiting (hij behoorde inmiddels tot de routiniers) en jarenlang heeft hij in dit elftal zijn gewaardeerde inbreng gehad.

Bij zijn verhuizing naar d'n Heuvel nam Peter wat gas terug, want er moest geklust worden, samen met zijn vrouw Laura, die als fervent paardrijdster uiteraard een adequate accommodatie voor haar paarden nodig had. Als jeugdleider stopte hij even, maar de voetballerij ging ondanks de drukte gewoon door.

Nadat het thuisfront weer voluit vooruit kon met de hobby werd Peter weer dienstbaar aan zijn voetbalclub. Hij heeft sindsdien jaar op jaar een elftal getraind en geleid met een grote positieve inbreng. Zijn opgedane ervaringen bij de vele trainers, die hij in de loop der tijd meemaakte, kwamen hier goed van pas. Vooral de werkwijze en het menselijke van Hans Westerhof en Jac Lammers maakten indruk op hem. De lagere elftallen genieten nog steeds van Peters' enthousiasme en door zijn niet aflatende inzet is hij nog altijd van grote waarde voor zijn elftal.

Sportiviteit stond en staat hoog in zijn vaandel. Peter heeft in zijn hele carrière maar één strafzaak aan zijn broek gehad.

Voorwaar is Peter een voorbeeld voor velen qua inzet en sportiviteit!

Hoogeloon 1 startte goed, maar de eerste periodetitel werd vanwege de vele afgelastingen pas in maart gewonnen in de belangrijke wedstrijd tegen RKVVO uit Oerle (4-0). Hiermee werd de koppositie overgenomen, maar concurrent Casteren bleef Hoogeloon op de hielen zitten. Enkele slechte wedstrijden met puntenverlies van Hoogeloon brachten Casteren nog dichterbij. Het sleutelduel thuis tegen Casteren werd ongelukkig verloren. Hierdoor had ons vaandelteam het kampioenschap niet meer in eigen hand. Via de nacompetitie kon alsnog promotie worden bereikt. Na een overwinning thuis op Steensel moest ook bij Tongelre in Eindhoven worden gewonnen. In een beladen duel trok Hoogeloon met 1-2 aan het langste eind en de promotie naar de vierde klasse KNVB was een feit.

Keeper Peter Wouters had een belangrijk aandeel in dit succes. Na dit prachtig verlopen seizoen werd Peter Wouters vanwege zijn overtuigend keeperswerk uitgenodigd voor een Kempenselectie, die in Hapert een wedstrijd speelde tegen de toenmalige Champions League deelnemer Willem II. Onder luide aanmoedigingen van zijn Hoogeloon 1 companen verdedigde hij in de tweede helft met verve het doel.

Wederom bergafwaarts

Het tweede (en laatste) seizoen met Hans Cox als hoofdtrainer bleek een zware klus. De selectie kon de overstap naar de vierde klasse maar moeilijk maken. Het hele seizoen bleef de rode lantaarn op ons team schijnen. Ondanks de slechte resultaten bleef de sfeer binnen de groep goed. Toch kon men rechtstreekse degradatie naar de vijfde klasse (ingevoerd na reorganisatie KNVB in 1996, waarbij de afdelingen werden opgeheven) niet voorkomen.

Als schrale troostprijs werd Hoogeloon winnaar van het jaarlijkse toernooi om de Gemeentecup. Enkele jaren later kwam er een einde aan dit toernooi.

Het tweede elftal was in zijn klasse superieur. Onder leiding van Frank van der Heijden wist het elftal de eerste verenigingsperiodetitel binnen te halen. Nadat men tijdens het winterreces al op de eerste plaats stond, werden de prestaties in het voorjaar 2000 alleen nog maar beter. Ruim voor het einde van de competitie konden de bloemen besteld worden. Een terecht kampioenschap.

Veranderingen in het ledenbestand

Het ledenaantal schommelde in de jaren negentig rond de 260, waarvan circa 100 jeugdleden. Deze cijfers steken schril af bij de aantallen begin jaren tachtig: ruim 300 leden, waarvan 170 jeugdleden! Enerzijds dus bij de jeugdafdeling een forse daling van het ledenbestand, anderzijds een kleine toename bij de senioren door de intrede van het "damesvoetbal" in het seizoen 1984-1985. Helaas kon in het seizoen 1991-1992 geen vrouwenelftal meer op de been worden gebracht en namen we hiervan (voorlopig) afscheid. Dit ledenverlies werd ruimschoots gecompenseerd, doordat de mannen ook op latere leeftijd bleven voetballen. Een sprekend voorbeeld hiervan is Theo Kennis, die na 51 jaren actief gevoetbald te hebben, in 2000 als aanvoerder van het vijfde elftal zijn carrière afsloot. Ook in 2015 zien we Theo en zijn vrouw Lies nog regelmatig langs de lijn.

De verenigingsscheidsrechters

Begin 2000 namen negen leden van onze voetbalclub deel aan de KNVB-cursus verenigingsscheidsrechter. Met deze cursus werd ingespeeld op het gestaag teruglopende aantal scheidsrechters. Alle cursisten, onder aanvoering van onze toenmalige voorzitter Geert-Jan Willems, hebben de cursus met goed gevolg doorlopen en kregen in april het bijbehorende certificaat uitgereikt. Hierdoor zijn we ook bij de thuiswedstrijden van de niet-selectie elftallen verzekerd van kundige leidsmannen. In 2007 konden we wederom een aantal geslaagde verenigingsscheidsrechters verwelkomen. In onze jeugdafdeling zijn gecertificeerde junior-scheidsrechters actief. Met enige regelmaat stromen nieuwe pupillen-scheidsrechters in.

De "voetbalwas"

Medio 2000 werd afscheid genomen van Rian Lemmens, die ruim 17 jaar zorgde voor het wassen van de voetbalshirts van zowel de jeugd als de senioren. Bij de shirtjes kwamen in de loop van de tijd nog trainingshesjes, trainingspakken en coachjassen. Waar nodig werd ook herstelwerk verricht. Tijdens het seizoen was het in huize Lemmens elke zaterdag en zondag "open huis". Rian bedankt voor het telkens klaren van deze "giga-klus"!

Financiële huishouding

Noodzaak financiële acties

Veel zorg was er in deze periode voor het huishoudboekje van onze vereniging. Door de gemeente werd meer verantwoordelijkheid bij de club gelegd voor het onderhoud van de accommodatie en ook de nutskosten waren aanmerkelijk gestegen door de verwarmde kleedlokalen en de vernieuwde lichtinstallatie. Bovendien moesten meer huurpenningen worden betaald voor de uitgebreide veldaccommodatie en werd de gemeentelijke subsidiekraan steeds verder dichtgedraaid. Financiële acties waren dan ook broodnodig om de exploitatie sluitend te houden.

In 1983 werd eenmalig een voorjaarskermis georganiseerd en vanaf oktober 1983 konden de revenuen uit de kantine en de opbrengst van de reclameborden worden aangevuld met inkomsten, die werden verkregen uit shirtreclame voor de seniorenelftallen. Verder was er

de gelukkige omstandigheid van de beschikbaarheid van de bedrijfshallen van Wim Meulenbroeks, waarvan dankbaar gebruik werd gemaakt. Gedurende een aantal seizoenen kon de winterstop worden aangegrepen voor de organisatie van veilingen in tweedehands roerende goederen in combinatie met fancy-fair activiteiten. De hallen werden ook tweemaal benut voor de organisatie van een gecombineerde auto-modeshow!

De "Nacht van Loon"

In 1995 werd mede uit financiële overwegingen het idee van het nachtvoetbaltoernooi nieuw leven ingeblazen en was de "Nacht van Loon" geboren. In de nieuwe opzet geen

hele nacht voetbal meer, maar een finale om één uur 's-nachts. De gezelligheid blijft voorop staan: het feest gaat door tot in de kleine uurtjes! Met ruim vijfhonderd feestgangers in de tent werd ook een aantrekkelijk financieel perspectief aangeboord.

In de loop van de tijd werd het programma op onderdelen bijgesteld en werden op de avond voorafgaande aan het toernooi activiteiten toegevoegd zoals darten, voetvolley, een teamkwis en zelfs een pokerwedstrijd. Toch kwam er langzaam sleet op de succesformule

en verminderde het aantal deelnemende teams. Na 16 edities kwam er een einde aan de "Nacht van Loon".

Het kantinebeheer

Voor een belangrijk deel drijft onze club op de inkomsten uit de kantine. Hein en Mien van de Huijgevoort hebben gedurende een periode van 18 jaar met veel zorg en toewijding de kantine gerund en daarmee een stevig fundament gelegd voor een gezonde en gezellige vereniging. In juni 1993 werd afscheid genomen van Hein en Mien als kantinebeheerders. Zij vonden een opvolger in Frank van der Heijden, die zijn beheerderstaak de eerste jaren samen met Jack Smetsers invulde. Ook Frank zou voor een lange periode het kantinebeheer voor zijn rekening gaan nemen.

Jeugdvoetbal (deel 3)

Sportieve hoogtepunten

Door de jaren heen wisten de verschillende jeugdteams een flink aantal kampioenschappen en bекers binnen te halen. Zo konden de A1 en A2 in het seizoen 1984-1985 de kampioenstitel veroveren. In 1987 werd het dorpenstoernooi in het kader van het 800-jarig bestaan van de gemeente Hoogeloon c.a. door de junioren gewonnen.

Gedenkwaardig mag het seizoen 1993-1994 genoemd worden waarin de A-jeugd het presteerde om in één week tijd zowel kampioen te worden als de Kempenlandbeker te winnen, dit alles onder de bezielende leiding van Wim van de Ven.

Wim Wouters penaltybokaal

Sinds 1982 wordt na afloop van ieder seizoen voor alle jeugdteams een wedstrijd penalty schieten georganiseerd om de Wim Wouters Wisselbokaal (beschikbaar gesteld bij zijn

afscheid als jeugdvoorzitter). De persoon, die zich niet liet afleiden door intimidaties van de keepers, die zijn zenuwen het beste in bedwang kon houden en ook nog een beheerst schot in de benen had, was de ware penalty-specialist. Maarten den Backer presteerde het om deze bokaal drie keer achter elkaar te bemachtigen. Vanaf 1996 is er een bokaal voor de winnaar bij de A-B-C jeugd en een bokaal voor de winnaar bij de D-E-F jeugd. Intussen bestaat er zelfs een bokaal voor de winnaar bij de mini's.

In de jaren negentig werd er een korte periode gestreden om de Wim Senders Wisselbokaal voor de minst gepasseerde keeper van het voorbije seizoen. Keeper Jeroen Jansen mocht deze bokaal driemaal achtereenvolgens in ontvangst nemen.

Enkele bijzondere "titels"

Naast de prijzen voor sportieve prestaties waren er nog andere "titels" te verdelen. De "Jeugdclubman van het jaar" wordt de persoon, die zich bijzonder heeft ingezet voor het jeugdvoetbal op sportief en/of bestuurlijk gebied. Wil van der Heijden werd in 1992 de eerste jeugdclubman. In 1997 bij zijn afscheid van het jeugdbestuur werd aan de wisseltrofee de naam van Kees de Laat verbonden (in 2004 benaming veralgemeeniseerd in lijn met trofee seniorenclubman).

Portret Kees de Laat

Kees de Laat is 22 jaar jeugdbestuurslid geweest, waarvan in de periode 1993 tot 1997 voorzitter. Hij was de drijvende kracht achter het jeugdplan en de jeugdopleiding. Niet alleen in het bestuur was hij werkzaam, maar ook op het veld was hij actief voor de Hoogeloonse jeugd. Hij is van alle elftallen, van de A t/m de F, trainer geweest en ook een seizoen jeugdcoördinator samen met Hein van de Huijgevoort en Wim Beerens.

Op het jeugdkamp fungeerde Kees acht jaar als leider, waarvan tweemaal als hoofdleider. Als leraar basisonderwijs in Hoogeloon was Kees als geen ander in staat om kinderen te enthousiasmeren voor voetbal door op school de gespeelde wedstrijden met zijn leerlingen te bespreken en zo voor een goede "pr" te zorgen.

De "Supporter van het jaar", bedoeld voor de fanatiekste jeugdige supporter van Hoogeloon 1, werd in het leven geroepen halverwege het seizoen 1994-1995. In dit "proefjaar" ging deze prijs naar Guus Buylinckx, Koen van Huijkelom en Michiel Kelders. Om het supportereren te stimuleren, mocht er bij elke thuiswedstrijd van het eerste elftal een van de jeugdleden als mascotte fungeren. In het seizoen 1996-1997 werd de "titel" van "Beste jeugdteam" geïntroduceerd, die door D2 gewonnen werd vanwege het behaalde kampioenschap. Beide "titels" zijn na enkele jaren van het toneel verdwenen.

Ten tijde van het diamanten voetbaljubileum werden de jeugdactiviteiten aangestuurd door Wim Ansems, Frans Henselmans, Frank van der Heijden, Wil Swaanen, Kees Timmermans, Peter Vromans (voorzitter) en Gerard Wijnen.

60-jarig jubileum

Activiteiten voor jong en oud

In het jaar 2000 vierde onze vereniging haar zestigste verjaardag: tijd voor een feestje. Er werd voor jong en oud een omvangrijk jubileumprogramma opgezet. In februari zijn de oudere jeugdleden met een volle bus naar de vriendschappelijke interland Nederland-Duitsland (uitslag 2-1) in de Amsterdam ArenA geweest. Volgens de Hoogeloonse "kenners" de beste wedstrijd van Oranje sinds jaren. Na afloop bleek een Hoogeloonse

Oranje-supporter de bus niet terug te kunnen vinden, waardoor men met uren vertraging pas diep in de nacht op de thuisbasis arriveerde.

In de maanden mei en juni hebben allerlei activiteiten plaatsgevonden, zoals de Kempische bekerfinale voor alle jeugdcategorieën, een grootse zeskamp voor de jeugd met tal van hilarische en hectische momenten op de survivalbaan, het toernooi om de Gemeentecup, diverse toernooien voor jeugd en senioren, een fotozoekrit voor fietsers en een skeelertocht.

Jubileumwedstrijd tegen PSV

De jubileumwedstrijd tegen PSV mag toch wel het hoogtepunt worden genoemd. Op 24 juli 2000 gaat Hoogeloon voor tweeduizend toeschouwers met 21 tegen 0 kopje onder, maar deze uitslag doet geen afbreuk aan het evenement. Ook de tropische regenbuien mochten de pret niet drukken en zorgden voor een kleurenpracht van paraplu's rond het veld. Dankzij de garantstelling van het bedrijf van clublid Hennie Saris (Saris Aanhangers Hapert) valt deze jubileumactiviteit toch niet in het water!

In augustus werd het programma voortgezet met een popconcert van V-Male, een drukbezochte jubileumreceptie, een spelendag en een vader-zoon activiteit voor de jeugdleden en als uitsmijter een geweldige feestavond in de tent op het sportpark. Met een goed gevoel kan worden teruggekeken op de viering van het diamanten jubileum.

Terugblik erevoorzitter Rinus Peeters

Toen mij als erevoorzitter van de vereniging werd gevraagd om een bijdrage te leveren aan het digitale jubileumboek van V.V. Hoogeloon gingen mijn gedachten uiteraard terug naar de periode, waarin ik de voorzittershamer mocht hanteren: van 1978 tot 1994.

Nadat onder voorzitterschap van Piet Wouters aan het einde van het seizoen 1977-1978 het kampioenschap werd behaald en promotie naar de vierde klasse KNVB een feit was, werd ik, zonder ooit zelf gevoetbald te hebben, in de zomer van 1978 voorzitter van de vereniging. Voetbal had wel langer mijn belangstelling mede doordat ik getrouwd ben met Maria Mollen, telg uit een van de meest beroemde voetbalfamilies van Hoogeloon waarvan ook de broers Kees en Henk Mollen deel uitmaken.

Turbulente start

Nog maar amper aangetreden werd de vereniging geconfronteerd met een allesverwoestende brand van de kleedaccommodatie en kantine in december 1978. Dankzij de medewerking van destijds de firma Meulenbroeks werd tijdens een ijzige winter in no time een noodaccommodatie geplaatst. Met de enorme inzet van vele vrijwilligers (ruim 2000 uren!) konden we op 7 december 1979 een splinternieuwe accommodatie in gebruik nemen en ons opmaken voor de viering van het 40-jarig jubileum.

Jubileum

Op grootse wijze werd in 1980 het 40-jarig jubileum gevierd in de hal van houthandel Gooskens. Een groot aantal leden hielp mee om een feest te organiseren voor alle geledingen binnen Hoogeloon. Het 40-jarig jubileum van onze vereniging werd op die wijze een groot dorpsfeest voor jong en oud. Over de grote feestavond voor de leden en oud-leden werd nog lang nagepraat. Achteraf gezien was het kostenplaatje van deze jubileumviering behoorlijk ruim, zodat de vereniging daarna enkele moeilijke financiële jaren heeft gehad.

Sponsoring

Na de viering van het jubileum werd op alle mogelijke manieren geprobeerd om de vereniging weer financieel gezond te maken. Een van die mogelijkheden was het invoeren van shirtreclame. Onze vereniging was een van de eersten, die er in slaagde met medewerking van een aantal voetbalminnende bedrijven om voor alle senioren (9 elftallen plus een dameselftal) in één integrale actie de shirtreclame te bewerkstelligen.

Daarnaast werden ook andere bronnen van inkomsten aangeboord, zoals het organiseren van veilingen in tweedehands goederen en auto/modeshows. Kortom de jaren 80 stonden naast het sportieve voetbalgebeuren voor een groot deel in het teken van het gezond maken van de vereniging op financieel en organisatorisch gebied.

Sportief hoogtepunt maar ook aangrijpende dieptepunten

Na de promotie in 1978 moest het vaandelteam in het seizoen 1982/1983 helaas weer een stapje terug doen en degradeerde naar de eerste klasse 107 afd. Brabant. Echter na een afwezigheid van slechts één seizoen werd op de laatste speeldag van het seizoen 1983/1984 in Maarheeze het kampioenschap en promotie naar de vierde klasse behaald met als opmerkelijk feit, dat Hoogeloon pas op de laatste speeldag voor het eerst lijstaanvoerder werd. Aan het eind van het seizoen 1984/1985 mocht onze vereniging in Den Bosch de Fair Play Cup van de KNVB in ontvangst nemen. Ook dat was destijds een sportieve prestatie van formaat!!

Helaas waren er begin jaren 80 ook dieptepunten. Bij noodlottige ongevallen kwamen seniorenlid Dirk van Gerwen (nov 1981) en jeugdlid Frank van der Heijden (nov 1983) om het leven. Tevens moesten we op 1 augustus 1983 veel te vroeg afscheid nemen van bestuurslid Sjaak Lemmens, een verenigingsman in hart en nieren.

Bestuurlijk

Met een bestuursuitbreiding naar negen bestuursleden voor de senioren en daarnaast een zeer actief bestuur voor de steeds groeiende jeugdafdeling, kende de vereniging in de jaren 80 op sportief gebied de gebruikelijke ups en downs. Bestuurlijk waren er in de jaren 80 weinig wisselingen, waardoor er een stabiele organisatie stond. Sportief gezien waren er kampioenschappen, promoties en degradaties, maar de vereniging was sterk genoeg om hiermee om te gaan en zo konden we ons gaan opmaken voor het Gouden jubileum in 1990.

Gouden jubileum 1990

Geleerd van het (te) ruime kostenplaatje van het 40-jarig jubileum werd het gouden jubileum wat meer bescheiden, maar wel op gepaste wijze gevierd. De sportieve festiviteiten vonden voor de eigen leden plaats op het sportpark. Het eerste echte NACHT VAN LOON-toernooi werd een van de hoogtepunten dankzij de sportieve medewerking van het hele Hoogeloonse verenigingsleven. De officiële feestelijkheden werden gehouden in een van de hallen van de firma Meulenbroeks. Tijdens de feestelijke receptie werden drie bestuursleden te weten Piet Wouters, Piet van Steensel en Jos Beerens verrast met de KNVB Bondsspeld voor hun verdiensten.

Ledenbetrokkenheid

Vanwege een zich steeds verder terugtrekkende overheid en de veranderende maatschappij

(individualisering) werd het gaandeweg moeilijker om de leden steeds opnieuw gemotiveerd te krijgen voor het leveren van een bijdrage aan clubbelangen, maar desondanks kon de jeugdafdeling altijd blijven terugvallen op de bereidheid van leden voor het trainen en begeleiden van jeugdelftallen. Met het instellen van werkgroepen mogen we gerust stellen dat ook anno 2015 de meerderheid van de leden nog steeds bereid is om daar waar nodig de helpende hand te bieden, waarbij ik dan met name denk aan de eerdere uitbreidingen van de kantine en de recente bouw van een nieuwe kleedaccommodatie. Ook het enthousiasme, waarmee diverse activiteiten vanuit en door de leden worden georganiseerd, staat borg voor een hoge mate van ledenbetrokkenheid.

Wens

Bij mijn afscheid als voorzitter in oktober 1994 heeft de ledenvergadering mij benoemd tot erevoorzitter van de vereniging. Mijn grootste wens was toen "dat het de vereniging goed blijft gaan". Vanaf 1995 heb ik de vereniging steeds (letterlijk langs de zijlijn) gevolgd. Eind 2013 heeft de vereniging een klankbordgroep ingesteld, waarvan ik samen met vier andere oud-gedienden deel mag uitmaken. Wij proberen op verzoek van het bestuur projectmatig mee te denken en te werken aan het optimaliseren van het hele verenigingsgebeuren.

Dit is een doorlopend proces, waarmee ik hoop "onze" vereniging nog jaren van dienst te mogen zijn en als zodanig bij te dragen aan mijn toen uitgesproken wens!

Feliciterie

Graag wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om het bestuur en de leden van de vereniging, inclusief alle vrijwilligers, van harte te feliciteren met dit 75-jarig jubileum. Ik hoop van harte, dat alle georganiseerde en nog te organiseren festiviteiten mogen slagen en dat eenieder na het jubileumjaar hierop met mooie herinneringen kan terug kijken.

Als we met z'n allen daarin slagen, dan kan Voetbalvereniging Hoogeloon met vertrouwen vooruit kijken naar de volgende 25 jaren!

Rinus Peeters, erevoorzitter

VOLOP OPTIMISME BIJ AANVANG NIEUWE MILLENNIUM

Periode 2000-2015 in vogelvlucht

In de eerste jaren van het nieuwe millennium is de basis gelegd voor het in 2005 door het vaandelteam behaalde kampioenschap met promotie naar de vierde klasse. Het verblijf op dit niveau is, behoudens een miraculeuze ontsnapping aan degradatie in juni 2011, tot op heden met overtuiging voortgezet. Enkele trouwe supporters vertellen hoe zij het voetballen beleven. In 2006 is ons vrouwenteam opnieuw van start gegaan.

In deze periode wordt een beleidsplan opgesteld om de continuïteit en de kwaliteit van het jeugdvoetbal te borgen en versterken. Scholing van het jeugdkader krijgt steeds meer aandacht evenals de discussie over waarden en normen. Als eerbetoon aan de in 2011 overleden jeugdvoorzitter Jan van Lippen werd zijn naam verbonden aan het jaarlijks door onze vereniging georganiseerde "E-toernooi op grote velden".

Binnen de vereniging wordt werk gemaakt van een veilig sportklimaat ("De gouden zeven"). Het aloude clubblad is ingewisseld voor de verenigingswebsite en het gebruik van sociale media. Na een aantal jaren van "bestuurlijke krapte" fungeert inmiddels weer een volledig bemenst en verjongd bestuur. Vijf ereleden vervullen een klankbordfunctie.

In 2003 wordt de gebouwenaccommodatie uitgebreid en in 2013 worden, na sloop van de oude kleedlokalen, zes nieuwe kleedlokalen gerealiseerd. Na een aanvullende interne verbouwing staat de club weer een functionele en moderne accommodatie ter beschikking. Met nog enkele buitenvoorzieningen heeft de herinrichting van het sportpark zijn beslag gekregen.

Inkomsten uit sponsoring, de Club van Honderd en niet te vergeten de kantine vormen een belangrijk onderdeel van het huishoudboekje van de vereniging. Financiële waakzaamheid blijft evenwel geboden om de club "gezond" te houden.

De voorzitter en de jeugdvoorzitter kijken vooruit naar 2020 en zien goede kansen voor een springlevende voetbalvereniging Hoogeloon.

Het maatschappelijke tijdsbeeld

Paul Schnabel, voormalig directeur van het Sociaal en Cultureel Planbureau, noemt het eerste decennium van de 21ste eeuw "rare jaren". Raar, omdat die eerste tien jaar anders zijn verlopen dan menigeneen had gedacht. Nederland was met zijn poldermodel heel even het bewijs dat welvaart en welzijn voor bijna de gehele bevolking mogelijk was. Het einde van de geschiedenis als een eindeloze reeks van conflicten en oorlogen leek nabij en Nederland was nu echt bijna af.

De euro als symbool van de eenheid van Europa werd in 2002 enthousiast begroet, maar werd naderhand door velen als een verkapte prijsverhoging ervaren. En ook de Europese Unie ervoer later de scepsis onder de Nederlandse bevolking toen die in 2005 in een referendum de Europese Grondwet afwees.

Bij de jaarwisseling van 1999 op 2000 waren we bang voor de millenniumbug, maar verder leek er weinig te vrezen. Hoe anders is het gegaan: de millenniumbug bleef uit maar in die tien jaar kreeg Nederland wel te maken met twee recessies, twee politieke moorden, vijf kabinetten en de nodige ontevredenheid en ongenoegen onder de bevolking.

Niet-westerse invloeden

We ervaren in de eerste 15 jaren van het nieuwe millennium de instroom van niet-westerse migranten en de daarmee gepaard gaande zichtbaarheid van de islamitische cultuur in de

samenleving. Principes van solidariteit, gematigdheid en verantwoordelijkheid raken verloren in een samenleving waarin individualisme de toon zet. In 2000 hadden we het economisch beste jaar uit onze geschiedenis. Nog nooit hadden zoveel mensen werk en als in 2008 de kredietcrisis niet was uitgebroken, zou het overschot op de rijksbegroting nog nooit zo hoog zijn geweest.

In het licht van nog dagelijks omvallende bedrijven moeten we anno 2015 helaas vaststellen, dat deze crisis nog altijd niet is uitgewoed.... of is er gewoon sprake van een nieuwe werkelijkheid en een nieuwe waarheid en heeft de globalisering ons allemaal in een hogere versnelling gezet?

Bestuurlijke ontwikkelingen

Anno 2000 bestaat het bestuur van V.V. Hoogeloon uit Geert-Jan Willems als voorzitter, Marc Beerens is de secretaris en Peter Wouters beheert de financiën. Daarnaast hebben Toon van Beers, Theo van den Broek, Corné Castelijns, Bert van Limpt, Peter Mollen en Piet Swaanen zitting in het bestuur.

In 2001 stopt Geert-Jan Willems als voorzitter. Peter Wouters gaat, naast het penningmeesterschap, als waarnemend voorzitter opereren en die zware combinatie kan Peter pas loslaten in 2005 als de voorzittershamer wordt overgenomen door Peter Vromans. Hij blijft dan penningmeester tot in 2010. In totaal heeft Peter Wouters in 2010 gedurende 12 jaren de penningen beheerd en daarnaast gedurende 4 jaren het voorzitterschap op zich genomen. Een prestatie die staat en die op 25 mei 2010 is bevestigd met het toekennen aan Peter Wouters van het predicaat Lid van verdienste!

Zoals gezegd wordt Peter Vromans in 2005 de voorzitter. In 2008 wordt hij weer opgevolgd door Jo van der Heijden die tot 2014 de preses blijft. Het secretariaat is bemand met achtereenvolgens Marc Beerens, Jan van Riet en Walter Kerkhofs en daarnaast hebben in de eerste 15 jaren van het nieuwe millennium gedurende langere tijd zitting in het bestuur (gehad): Toon van Beers (7 jaren), Corné Castelijns (6 jaren), Bert van Limpt (14 jaren), Wilco van Beers (6 jaren), Piet Swaanen (11 jaren), Peter Mollen (15 jaren), Theo van den Broek (7 jaren) en Frank Waterschoot (5 jaren).

Invloed Jan van Lippen

Na eerst twee jaren zitting te hebben gehad in het jeugdbestuur, wordt "meester" Jan van Lippen, inwoner van Casteren, na zijn pensionering als leerkracht aan de Hoogeloonse basisschool, in 2008 gekozen in het bestuur. In zijn portefeuille is opgenomen de behartiging van de belangen van de Hoogeloonse voetbaljeugd. Op basis van zijn ervaringen bij VV Casteren, zijn activiteiten binnen het Kempische jeugdvoetbal maar vooral ook door zijn bekendheid met de Hoogeloonse (school)jeugd, slaagt hij er in om met zijn enthousiasme onze vereniging een buitengewoon positieve impuls te geven. Op 14 april 2011 is de vereniging in diepe rouw als Jan van Lippen na een ernstige ziekte komt te overlijden. Wim de Laat neemt zijn plaats in het bestuur in.

Bestuurlijke krapte en verjonging

De periode 2007-2014 laat zich overigens gelden als een periode van bestuurlijke krapte en daarom reiken op de achtergrond, en buiten de orde van het bestuur, Piet Graat en oudgediende Piet Wouters het bestuur ter ondersteuning de helpende hand. In november 2012 wordt Dirk de Laat de nieuwe penningmeester met externe ondersteuning van Lizet van Rooij. In de personen van Kelly Ansems en Hein Wouters krijgen we in 2012 een verdere verjonging binnen het bestuur.

In de zomer van 2014 treedt Jo van der Heijden terug als voorzitter. Walter Kerkhofs stopt als secretaris. Wim de Laat wordt de nieuwe voorzitter, broer Dirk ruilt het

penningmeesterschap voor het secretariaat en Kelly Ansems wordt de eerste vrouwelijke penningmeester van V.V. Hoogeloon.

Anno 2015 noteren we de volgende samenstelling van het bestuur: Wim de Laat (voorzitter), Dirk de Laat (secretaris), Kelly Ansems (penningmeester), Ron Wouters, Wil Swaanen, Piet Mollen en Hein Wouters.

Voorafgaand aan de bestuursontwikkelingen in de zomer van 2014 deed het zittende bestuur in de najaarsledenvergadering van 2013 een beroep op enkele clubgetrouwen om het bestuur te ondersteunen bij de zoektocht naar een nieuwe voorzitter. Dit heeft geleid tot de instelling van de zogenaamde Klankbordgroep (KBG).

Instelling Klank Bord Groep

Zoals is terug te lezen in de notulen van de ledenvergadering van 28 november 2013, zijn in dat najaar door het bestuur de oudgedienden Kees de Laat, Rinus Peeters en Wim Wouters aangezocht en bereid gevonden het hoofdbestuur te ondersteunen bij de zoektocht naar een nieuwe voorzitter. Dit comité heeft onder goedkeuring van het bestuur nog twee andere leden (te weten Wim Claassen en Piet Wouters) gevraagd om in dit comité zitting te nemen, hetgeen heeft geleid tot een werkgroep van 5 personen die zichzelf tot Klankbordgroep (KBG) heeft gedoopt.

Deze KBG is voortvarend aan de slag gegaan en achtte het al vrij snel zinvol om, na overleg met het bestuur, de bestuurlijke opdracht op te rekken met het "tegen het licht houden" van de bestaande organisatiestructuur van de club. Deze activiteit heeft geleid tot een aanpassing in juni 2014 van de organisatiestructuur. Bovendien heeft men in het voorjaar van 2014 Wim de Laat bereid gevonden het voorzitterschap op zich te nemen.

In het voorjaar van 2015 heeft de KBG een enquête opgezet onder de seniorenleden en A-jeugdleden. Centrale vraag daarin: in welke mate beantwoordt voetbalvereniging Hoogeloon aan de individuele verwachtingen van het clublid?

Voor de nabije toekomst zal de KBG zich met name gaan richten op onderwerpen als gehele of gedeeltelijke privatisering van velden- en gebouwenaccommodatie en het al dan niet kiezen door de club van het BTW-ondernemerschap.

Aanvullend detail: met de benoeming van Wim Claassen en Wim Wouters tot erelid van de vereniging tijdens de Nieuwjaarsontmoeting/ledenvergadering van 8 januari 2015, mogen alle leden van de KBG zich erelid van V.V. Hoogeloon noemen.

Internet en sociale media verdringen clubblad

Na de invoering van het world wide web (www) in 1991 werd het mogelijk tekst en figuren gemakkelijk via internet over te brengen. Internet en sociale media zijn vandaag de dag dan ook niet meer weg te denken in de maatschappij. Ton van der Heijden is in 2000 de drijvende kracht en pionier achter de eerste website van V.V. Hoogeloon. De basis voor sociale media is gelegd in de jaren 2002-2004. De sociale contacten met behulp van email, Facebook, Twitter, LinkedIn, Instagram, Skype, You Tube en WhatsApp nemen in de eerste 15 jaren van het nieuwe millennium een enorme vlucht. Sociale media zijn altijd, overal en 24 uur per dag operationeel en op het telecommunicatieve vlak doet ook onze vereniging haar voordeel hiermee.

Clubblad "De Supporter"

Hoe anders was de situatie in de jaren zeventig en tachtig? In augustus 1979 zag het vermeende eerste clubblad van V.V. Hoogeloon het levenslicht. Jos Beerens, Kees de Laat, Jos Verhoeven en Kees Mollen vormden toen de redactie van "De Supporter". Geen literair volmaakt werk, maar meer een informatiebulletin dat bijdraagt aan een betere onderlinge

verstandhouding binnen de vereniging, zo schrijven de toenmalige voorzitters van de jeugdafdeling (Wim Wouters) en seniorenafdeling (Rinus Peeters) in het "eerste" voorwoord in het eerste clubblad.

Waarschijnlijk hebben zij zich op dat moment niet gerealiseerd dat het echte eerste clubblad al verschenen was in december 1949 onder de naam "Paraat"! Eveneens een blad met een informatief karakter, en ja, gericht op een verbetering van de onderlinge verhoudingen binnen de club. "De Supporter" kende in de jaren tachtig moeilijke tijden met wisselingen in de redactie en gebrek aan kopieschrijvers. Uiteindelijk ging een ludiek voorval vooraf aan de "ondergang" van het blad.

Het einde van "De Supporter"

Toen op een zondag de elftallen van Hoogeloon 5 en 6 hun thuiswedstrijden aanvingen om 10.00 uur respectievelijk 10.15 uur, tegen elftallen van bezoekers die beiden een rood-wit tenue droegen, ging het na afloop van de wedstrijden mis.

Onder de rust werd vastgesteld dat de ene tegenstander nog geen thee had ontvangen, terwijl de andere tegenstander aan de koude thee moest....., dus was er sprake van een verwisseling van ploegen en waren Hoogeloon 5 en 6 dus bezig om tegen de verkeerde tegenstanders te spelen....

Geen nood, in goed overleg met leiders en aanvoerders werd tijdens de rust afgesproken de beide wedstrijden ongewijzigd voort te zetten en de uitslagen achteraf om te wisselen. Dat ging natuurlijk mis toen een van de bezoekende ploegen de wedstrijd verloor en de afspraken achteraf niet waterdicht bleken. Na "vredesonderhandelingen" werd alsnog een akkoord bereikt door op de wedstrijdformulieren de beide bezoekende ploegen als winnaar aan te merken.

Voldoende stof dus, zo dacht een van de Hoogeloon-spelers, om "De Supporter" op te vrolijken met een smeug verhaal, echter werd in de aangereikte kopie, vanwege de complexe gang van zaken en de daarmee samenhangende onvrede, het vertrouwen in het bestuur opgezegd... Omdat het clubblad onder de vlag en verantwoordelijkheid van de club werd uitgebracht, kon het bestuur zich niet conformeren aan de inhoud van het artikel waarop de redactie zich genoodzaakt voelde om met het redactiewerk te stoppen en dat was meteen de doodsteek voor "De Supporter".

Clubblad "De Voorzet"

Medio 1995 is onder initiatief van Maarten de Backer een nieuw clubblad leven in geblazen onder de naam "De Voorzet". Omdat in de nieuwe redactie vooral "jeugdmensen" zaten (Wil Swaanen, Gerard Wijnen, Jan Lendering) kreeg de jeugdafdeling een meer prominente plek binnen het blad. Vanaf het seizoen 1999-2000 is het een clubblad geworden voor zowel junioren als senioren, maar door de opkomst van de website en sociale media is het blad geleidelijk aan een stille dood gestorven.

Competitie: sportief verloop

Ras-Hoogelooner Kees Mollen volgt in 2000 Hans Cox op als trainer met de intentie om in het seizoen 2000-2001 een terugkeer naar de 4^e klasse te bewerkstelligen. Kees pakt in een vroeg stadium de trainingen op, met name omdat het vaandelteam in het kader van de jubileumactiviteiten van 60 jaar V.V. Hoogeloon al op 24 juli 2000 gaat voetballen tegen de profs van PSV.

Bekend zijnde met zijn ambities zijn de verwachtingen voor het seizoen 2000-2001 hooggespannen. Het wordt echter een fikse tegenvaller. Alsof de jubileumwedstrijd tegen PSV het hele seizoen in de benen blijft hangen, kan Hoogeloon slechts 2 overwinningen

boeken en 4 gelijke spelen: 10 punten uit 22 wedstrijden. Omdat er in het aansluitende seizoen geen 6^e klasse wordt ingesteld, wordt een tweede degradatie op rij afgewend.....

Fundament gelegd

In het seizoen 2001-2002 wordt het verenigingsschild opgepoetst. Het eerste elftal kent een goed jaar en weet via een tweede plaats in de competitie weer een promotie af te dwingen naar de 4^e klasse. Sleutelwoord is "eenheid" en daarmee gaan we in 2002-2003 wederom vol verwachting van start in de 4^e klasse.

Met 12 punten uit de eerste 8 wedstrijden is die start boven verwachting, maar dan keert het tij en volgt na een eenjarig verblijf in de 4^e klasse wederom de onvermijdelijke degradatie naar de 5^e klasse. Met name voor trainer Kees Mollen als de belichaming van V.V. Hoogeloon een zware teleurstelling! Anderzijds moet gezegd dat hij het heeft aangedurfd een drastische verjonging door te voeren, waarmee het fundament is gelegd voor een aantal succesvolle jaren.

"Gouden" oogst

Ronny Everaerts is in 2003-2004 de nieuwe man op de trainerspost. Doelstelling van trainer en technische staf is wederom een promotie naar de 4^e klasse. Die promotiehonger wordt bijna gestild maar in de nacompetitie strandt Hoogeloon op HMVV uit Hooge Mierde. Het seizoen kent een kampioenschap voor Hoogeloon 4. Met 6 seniorenelftallen wordt aan de competitie meegedaan.

Na een jaar van gewenning pakt Ronny Everaerts het seizoen 2004-2005 met veel elan op. En met succes! Met leider Frank van der Heijden bereikt hij na 20 jaar, in en tegen Netersel, een kampioenschap in de 5^e klasse J voor het vaandelteam van V.V. Hoogeloon.

Een titel die met verve en flair wordt behaald getuige de voorsprong van elf punten en een doelsaldo van +69. Een kampioenschap ook met perspectief omdat een elftal staat dat de volgende seizoenen van Hoogeloon een stabiele vierde klasser kan maken, zo is de opvatting.

Ed Kennis gaat in 2005 na 20 actieve jaren A-selectie zijn sportieve ambities bijstellen maar blijft wel op andere fronten actief voor de club. De vereniging neemt met 7 seniorenelftallen deel aan de competitie.

In 2005-2006 is de koek nog niet op. Hoogeloon draait in het derde en laatste seizoen van Ronny Everaerts volop mee in de 4^e klasse in een competitie met onder meer Beerse Boys, Hapert, HMVV, Dommelen, Bergeijk en De Raven. Dankzij het behalen van de derde plaats in de competitie wordt ook de derde periodetitel binnengehaald en wordt er gespeeld om promotie naar de derde klasse. Dat blijkt een brug te ver maar de gewenste stabiliteit in de vierde klasse lijkt bevestigd.

Jos Lamers is de nieuwe trainer (van eigen bodem) en met zijn assistent Ed Kennis (ook Hoogelooner) slaagt hij er in om in de seizoenen 2006-2007 en 2007-2008 tegen clubs als RKDSV, Bergeijk, Dommelen, HMVV, Oirschot Vooruit, Marvilde, Valkenswaard, Waalre, Hapert, Vessem en Riethoven een 7^e respectievelijk 4^e plaats in de competitie te bereiken.

De vaste waarden van Hoogeloon

De namen van Jos Lamers en Ed Kennis zijn onlosmakelijk verbonden met V.V. Hoogeloon maar evenzeer met elkaar. Na in de jeugdafdeling te hebben gevoetbald stromen zij samen in de A-selectie bij de seniorenafdeling. Ed Kennis houdt het 20 jaren vol in de A-selectie en blijft dan vanaf 2005 op andere fronten actief voor de club. Jos Lamers heeft ondertussen zijn ambities verlegd naar het trainerschap en hij wordt in 2006 de hoofdtrainer van Hoogeloon met als assistent.....Ed Kennis! Ook vanuit zijn achtergrond als fysiotherapeut levert Ed een wezenlijke bijdrage aan de selectie.

In 2008 trekt het duo verder de Kempen in en dient dan gedurende 3 jaren SDO '39 uit Lage Mierde en vervolgens is het koppel 2 seizoenen actief bij De Raven in Luyksgestel. Al die tijd is de binding met V.V. Hoogeloon gebleven en anno 2015 zijn zij nog altijd vaste waarden binnen de vereniging: Ed als assistent-trainer en verzorger van de A-selectie. Jos is al vele jaren actief binnen de sponsorcommissie en verleent op basis van zijn voetbalkennis en een uitgebreid voetbalnetwerk zijn diensten als technisch adviseur aan de club.

Damesvoetbal wordt vrouwenvoetbal

Na een actieve periode in de jaren tachtig beleeft het vrouwenvoetbal bij V.V. Hoogeloon in het seizoen 2006-2007 een "nieuwe" start. Helaas is het resultaat navenant: 0 punten uit 26 wedstrijden, maar de prestatiecurve verbetert snel als in het aansluitende seizoen al enkele wedstrijden worden gewonnen. Hoogeloon neemt met 6 seniorenelftallen deel aan de competitie.

Achter 2 seizoenen Jos Lamers en Ed Kennis is Wil Snoeren eveneens voor 2 jaren de trainer van de Hoogeloonse A-selectie. In 2008-2009 wordt de competitie afgesloten met 26 punten op een 9^e plaats, net boven de degradatiestreep. Onder het motto "oefening baart kunst" voetbalt het jonge vrouwenteam in dit seizoen al 17 punten bij elkaar.

Het seizoen 2009-2010 kent in het tweede jaar van Wil Snoeren een matige start maar een puntenrijke eindspurt levert een prima eindklassering op: een 5^e plaats met 31 punten uit 22 wedstrijden.

Wonderen bestaan nog steeds

In het seizoen 2010-2011 gaan 7 seniorenelftallen en 1 vrouwenelftal meedoen aan de competitie en komt een jonge Roland Vlemmix als trainer voor de A-selectie over van Beerse Boys.

Ook deze nieuwe trainer spreekt ambitieuze voornemens uit, maar de praktijk is weerbarstig door tal van blessures en schorsingen. In de tweede competitiehelft moet noodgedwongen een beroep worden gedaan op enkele A-jeugdspelers en ook vanuit het tweede elftal worden een paar gelouterde krachten te hulp geroepen. Uiteindelijk komt het vaandelteam via een 3^e plek van onderen met de schrik (voorlopig) vrij, maar wacht een loodzware nacompetitie om degradatie naar de 5^e klasse te ontlopen. In die nacompetitie moet Hoogeloon het opnemen tegen EDN'56 uit Haghorst en DEES uit Wintelre. Na verlies bij EDN'56 (2-1) en winst van DEES op EDN'56 (2-0) staat Hoogeloon gevoelsmatig op 2 juni 2011 op "de Roetwijer" voor een "mission impossible".

Alleen een overwinning met 2 doelpunten verschil op DEES kan Hoogeloon voor de 4^e klasse behouden.....waarbij het pikante detail is dat Hoogelooner Kees Mollen de trainer-coach is van de tegenstander en het elftal van Hoogeloon kent als geen ander. De Hoogeloon supporters roepen massaal de goden op en dan geschiedt op Hemelvaartsdag 2 juni 2011 **het wonder van Hoogeloon.**

Miraculeuze ontsnapping Hoogeloon

Met nog elf minuten op de klok en een stand van 2 tegen 1 in het voordeel van DEES, kon DEES-trainer Kees Mollen met een gerust hart een wissel gaan doorvoeren want de buit was binnen. Ook toen Niels Luyten uit de rebound van een vrije trap de stand gelijk trok: 2-2 met nog 10 minuten te gaan. Nog altijd niets aan de hand. In Wintelre werd het bier koud gezet en de DEES-supporters groepeerden zich bij de uitgang van "de Roetwijer" om zo snel mogelijk de promotie van DEES te gaan vieren.....

Vervolgens kreeg de wedstrijd een niet meer verwachte wending met een dito apotheose. De hectiek en spanning liepen in de slotfase van deze beslissende wedstrijd zowel binnen als buiten het veld op. De klok stond op de 88^e minuut toen Frits van de Huijgevoort met een afstandsschot de score alsnog naar Hoogeloons voordeel omhoog: 3 tegen 2. Het leek een onmogelijk scenario maar vervolgens kon in de blessuretijd Jurgen van Beers zijn hoofd tegen een voorzet van de linkerflank zetten en verdween als door een mirakel de bal in de uiterste hoek van het doel. Het wonder was geschied! Met de uitslag van 4-2 werd het verblijf van Hoogeloon in de 4^e klasse gecontinueerd met de wetenschap dat de naam van A-junior Jurgen van Beers (2 doelpunten, 1 assist) voor altijd verbonden zal zijn aan deze historische wedstrijd op 2 juni 2011.

En wie deden er nog meer mee dan Jurgen van Beers? Dat waren Dion Paulussen, Bob de Jong, Koen van Huijkelom, Tijs de Laat, Guus Buylinckx, Frank Louwers, Frits van de Huijgevoort, Tom de Laat, Luuk Teunissen, Niels Luyten en Twan Goossens. Uiteraard werd deze "degradatiewinst" als een kampioenschap gevierd en was het nog lange tijd onrustig op "de Roetwijer"!

Orde van de dag

Na het beschreven wonder gaat Hoogeloon in 2011-2012 weer "gewoon" in de 4^e klasse meedoen. Ook nu wordt er met enige regelmaat een beroep gedaan op jeugdspelers en spelers van Hoogeloon 2 met als eindresultaat een 6^e plaats met 32 punten uit 22 wedstrijden.

Voor het seizoen 2012-2013 gaat de vereniging van start met 6 seniorenelftallen en 1 vrouwenelftal. Voor de selectie is een nieuwe trainer gekomen in de persoon van Twan van Tuijl. Na de wisselvalligheid van de afgelopen seizoenen wordt het vizier opnieuw gericht op meer stabiliteit, maar ook nu kent het seizoen een grillig verloop met uiteindelijk toch een tegenvallende 9^e plaats als eindresultaat.

De oorzaak moet dan toch gezocht worden in de basis van de selectie, die te smal blijkt op momenten dat er zich blessures en schorsingen aandienen.

Ondanks het regelmatige beroep dat moet worden gedaan op spelers van het tweede elftal slaagt Hoogeloon 2 er in om glansrijk kampioen te worden met maar liefst 53 punten uit 22 wedstrijden. Ook het vrouwenteam laat zich dit seizoen gelden en dan met name in de voorjaarsreeks. Met veel fanatisme en inzet bereiken de vrouwen een mooie 2^e plaats met 21 punten uit 10 wedstrijden en voor het aansluitende seizoen weet men zich verder gesteund in de persoon van Willy Segers als trainer.

In het tweede seizoen van Twan van Tuijl (2013-2014) is de start zorgelijk maar vindt Hoogeloon 1 zijn draai na de winterstop met een mooie reeks overwinningen (o.a. uit bij kampioenskandidaat Reusel Sport!) en wordt deze lange reeks van overwinningen slechts onderbroken door een thuisnederlaag tegen de latere kampioen Wilhelmina Boys uit Best. Uiteindelijk heerst een stevige tevredenheid over een 4^e plaats in de competitie!

Niet reglementaire afgelasting

Ben Lodewijks is in het seizoen 2014-2015 de nieuwe man op de trainerspost.

Mede vanwege een door de KNVB toegepaste 3 punten aftrek wegens een onreglementaire afgelasting eindigt Hoogeloon met 36 punten uit 26 wedstrijden op een ietwat tegenvallende 7^e plaats en is Valkenswaard de kampioen.

Waalre en DOSKO'32 degraderen. Na het kampioenschap in 2005 heeft Hoogeloon 1 in 2015 gedurende 10 jaren achtereenvolgend op 4^e klasse niveau gevoetbald!

Na afloop van de laatste wedstrijd op 3 mei 2015 wordt afscheid genomen van twee vaste Hoogeloon 1 krachten: Frank Louwers en Guus Buylinckx, respectievelijk 15 en 13 jaren spelend voor Hoogeloon 1, gaan in een lager elftal spelen. In het nieuwe seizoen zullen we hun inzet gaan missen en gaan we hopen dat de jeugd dit verlies kan compenseren.

De "stille krachten"

Als eerste noteren we hier op eervolle wijze de naam van Ben van Rooij. Vanaf het seizoen 1996-1997 hanteert hij ook in 2015 onafgebroken de grensrechtersvlag bij Hoogeloon 1. Weliswaar staat hij altijd aan de zijlijn, toch heeft hij zich in die periode onopvallend weten op te werken van "grensrechter" tot "assistent-scheidsrechter". Onze vereniging is hem voor deze job gedurende zoveel jaren veel dank verschuldigd!

Die dank is ook verschuldigd aan Kees van Loon, die al die tijd "rugdekking" geeft aan de zijlijn met het verzorgen van de wedstrijdverslagen voor de regionale media en anderzijds aan Piet Swaanen, die vanaf 2001 het consulschap van de vereniging draagt en daarmee de eerste verantwoordelijkheid voor de afgelasting van wedstrijden.

Ook de naam van Erik Gooskens mag niet worden vergeten. Onopvallend en in alle bescheidenheid regelt hij rond wedstrijden bij jeugd en senioren een diversiteit aan ondergeschoven zaken, die pas opvallen als Erik afwezig is.

De beleving van de supporter

Hoe beleeft de supporter de Hoogeloonse voetbalclub? Daarvoor gingen we op bezoek bij Piet en Anja Waterschoot om hen wat vragen voor te leggen. Piet was in het verleden fervent lid van het roemruchte "Negende", Anja is groot gebracht in een Eindhovens gezin te midden van voetballende broers. Ondertussen volgen zij intensief de verrichtingen van Hoogeloon 1, ondersteunen zij de club van 100 en Piet is met Toon Lemmens, Ad Schilders, Bert Vermeulen en Peter Vromans actief binnen de zogenaamde Vut-ploeg die wekelijks onderhoud pleegt op "de Roetwijer".

Op zondagmiddag volgen Anja en Piet, samen met Henk en Mien van Huijkelom, de verrichtingen van Hoogeloon 1. Dat doen zij vanaf het moment dat zoon Koen van Huijkelom debuteerde (2000). Zij ervaren het als een aangename invulling van de zondagmiddag, vinden het spelletje leuk en zien hun plek langs de lijn als een sociaal ontmoetingspunt. Het kwartet komt altijd te voet, de uitwedstrijden worden stevast per fiets bezocht, en wij komen altijd te laat, zo vult Anja aan. "Maar dat maken we na afloop van de wedstrijd ruimschoots goed en dat is ook meteen de reden om niet met de auto te komen!"

Inmiddels hebben zij, voor wat betreft de zgn. derde speelhelpt, in Riethoven (na een wedstrijd aldaar) een reputatie opgebouwd en ze laten dan ook geen gelegenheid onbenut om die reputatie te bevestigen als ze in de buurt zijn. In Hooge Mierde hebben ze de kantine al eens mee gesloten en in Hulsel zijn ze nog net geen vaste klant bij de jaarlijkse barbecue.

Anja en Mien hebben er een zekere periode een hobby van gemaakt om verenigingssjaals te verzamelen om daarmee de Hoogeloonse kantine op te fleuren.

Ook aan de andere kant van de Kempen bij het Oirschotse De Bocht'80 hebben zij hun sporen verdiend en heeft met name Mien de lokale sponsor (een kippenlader) van "geвлеugeld" advies mogen dienen....

Kijkend naar de "eigen" Hoogeloonse kantine denken ze dat de supporter van de tegenstander en zeker de "60 plus supporter" wat makkelijker zou binnenlopen als de muziek wat zachter stond. Dat is wat hen althans opvalt bij de andere verenigingen! Op Super Sunday ervaren ze de muziek soms als oorverdovend, maar weten ze ook dat deze zondag er vooral is voor de voetballers, "en die zitten echt niet te wachten op die ouw mensen". En dus spelen ze dan hun derde helft elders!

Het benoemen van een favoriete speler vinden ze moeilijk want er zijn er al die jaren nogal wat voorbij gekomen. Maar als het dan toch moet komen ze uit bij Guus Buijlinckx (voorbeeldige inzet, nooit verzuimend), Bob de Jong (stabiele kracht met aanvalsdrang) en zeker niet te vergeten Frank Louwers: al die jaren dat zij er als supporters waren was hij een constante factor.

Het voornemen van Piet, Anja, Henk en Mien is om de club ook bij gelegenheid van haar 75ste verjaardag te komen feliciteren en overigens hopen ze nog vele zondagen langs de lijn te vertoeven.

Jeugdvoetbal (deel 4)

Rommelige start

De opstart van het jubileumjaar 2000 en de overstap naar het nieuwe millennium kende voor het jeugdvoetbal Hoogeloon een enigszins rommelig karakter. Aan het eind van het kalenderjaar 1999 konden de diverse jeugdcompetities niet worden afgemaakt vanwege bijzonder slechte weersomstandigheden en de vele afgelastingen als gevolg daarvan. Derhalve zijn van diverse competities geen eindstanden opgemaakt.

Opmerkelijk was ook dat in dezelfde voetbaljaargang geen A-elftal op de been kon worden gebracht. B1, B2 en C1 bleven in de voorjaarsreeks, ondanks de zwaardere indeling, tot de laatste wedstrijden meestrijden om de eerste plaats. Een kampioenschap zat er echter net niet in.

Zaterdag 20 mei 2000 tekende de jeugdcommissie voor wederom een vlekkeloze organisatie van het "E-toernooi op grote velden" in combinatie met het "Mini F-toernooi". In totaal namen dertien teams deel. Een uniek toernooi in de regio dat in 2015 zijn 20ste uitvoering kent, al is dit toernooi sinds 2011 beter bekend onder de naam "Jan van Lippen-toernooi". Het "Mini F-toernooi" is in 2015 voor de 17de keer georganiseerd.

"E-toernooi op grote velden"

Al vroeg werd onderkend dat de overgang van het spelen op een veld van beperkte afmeting en met minder spelers naar het "grote" veld voor de nodige aanpassingsproblemen zou zorgen bij E-spelers, die, gezien hun leeftijd, bij aanvang van een nieuw seizoen deel zouden gaan uitmaken van een 11-tal. Om alvast te wennen aan die overstap en daarbij behorende veranderende omstandigheden werd voor die doelgroep in mei 1995 voor de eerste keer het "E-toernooi op grote velden" georganiseerd waarbij met name Wil Swaanen, Maarten de

Backer, Kees Timmermans en Gerard Wijnen en hun vrijwilligersteam garant stonden voor een vlekkeloze organisatie. Dit toernooi werd een succesvol, jaarlijks terugkerend voetbalspektakel dat in mei 2011, na het tragisch overlijden van jeugdvoorzitter Jan van Lippen, werd omgedoopt tot "Jan van Lippen-toernooi". In eendrachtige samenwerking met de familie Van Lippen werden na afloop van die eerste editie prijzen uitgereikt aan pupillenteams van vv Dosko'32, DOSL, Riethoven en DEES.

"Mini F-toernooi"

Met dezelfde achterliggende gedachte werd, mede op initiatief van o.a. Ton van der Heijden, ook voor de jongste voetballertjes het "Mini F-toernooi" georganiseerd, waardoor voor de meesten van hen dit toernooi in Hoogeloon "de vuurdoop" werd voor het voetballen in wedstrijdverband en mogelijk het prille begin van een lange en succesvolle voetbalcarrière.

Zaterdag 27 mei was het de beurt aan de jaarlijkse verschietsing van de Wim Wouters penaltybokaal en werd het jubileumseizoen in stijl afgesloten met het traditionele jeugdkamp: één van de activiteiten die door een grote groep "blauw-witte enthousiastelingen" achter de schermen in vele onopgemerkte uren, sinds 1967 onafgebroken, jaarlijks wordt georganiseerd.

Aanstelling jeugdcoördinator

In de beginjaren van deze 21ste eeuw neemt het aantal jeugdleden gestaag toe. Er wordt een derde F-team ingeschreven en het is alweer van seizoenen terug dat de jeugdafdeling, met gepaste trots, kon beschikken over 10 jeugdteams.

Bijkomend gevolg is wel dat het werven van voldoende kaderleden voor training en begeleiding van jeugdwedstrijden steeds lastiger wordt. Het is een reeds langere tijd gekoesterde wens van de jeugdcommissie om de kaderleden meer te "professionaliseren" door scholing in de vorm van jeugdopleidingen op het gebied van training en coaching. De aanstelling van een "jeugdcoördinator" zou de verbindende factor moeten zijn tussen wens en praktijk en de aangewezen persoon om deze nieuwe ontwikkeling vanaf de basis op te starten. Vooralsnog bleef een benoeming uit. Later kon gelukkig deze "vacature" worden ingevuld, waarbij de namen Erik van der Palen en Willy Segers het meest opvallend zijn en die voor meerdere seizoenen hun vakkennis, toewijding en enthousiasme overbrengen op de Hoogeloonse jeugd- en kaderleden.

Ook is het de jeugdcommissie gelukt om in de loop der jaren een grote diversiteit aan scholingsaanbod te presenteren. Een aanbod dat gezien de deelname van grote groepen kaderleden duidelijk in een behoefte voorziet.

Kempisch Voetbal Netwerk

Uiteindelijk ontstaat uit gemeenschappelijke behoeften van een aantal "kleine" Kempische verenigingen in het seizoen 2012-2013 het Kempisch Voetbal Netwerk (K.V.N.). Een uniek platform waarin, op basis van een onderliggende samenwerkingsovereenkomst, deelnemende verenigingen elkaar versterken door kennis en kunde met elkaar te delen om te komen tot groei en ontwikkeling waarvan iedere afzonderlijke vereniging zal profiteren. Hierbij zijn voetbaltechnische zaken het vertrekpunt en worden noodzakelijke beleidsmatige en/of organisatorische zaken hieraan ondergeschikt gemaakt. Het K.V.N. richt zich hoofdzakelijk op het verzorgen van opleidingen, (thematische) workshops en activiteiten voor het technisch kader. Doel hiervan is om te leren van professionals en "good practice" tussen verenigingen te bevorderen en uit te wisselen. Van elkaar leren heeft prioriteit. Uit dit samenwerkingsverband is bijv. de talententraining ontstaan, die werd verzorgd door o.a. jeugdcoördinator Willy Segers.

Anno 2015 is de samenwerking beperkt en bestaat het samenwerkingsverband uit de volgende verenigingen: Terlo, Steensel-Knepselse Boys, HMMV-SDO'39, DOSKO'32, DEES en Hoogeloon.

Beleidsoverwegingen

Daar waar we in de beginjaren van het nieuwe millennium nog een gestage groei van het aantal jeugdleden konden noteren, hebben we de laatste jaren te kampen met een daling. De kleinschaligheid van Hoogeloon en o.a. het (lang) uitblijven van nieuwbouw in ons dorp hebben direct invloed op het geboortecijfer en indirect dus ook op het (jeugd)ledenaantal. Niet zelden konden twee elftallen per leeftijdsklasse worden samengesteld, waarbij het accent bij de meer getalenteerde spelers op "prestatie" lag en het aspect "recreatie" meer aandacht kreeg bij de minder talentvolle spelers.

In 2015 is het zo dat beide uitgangspunten voorkomen in ieder jeugdelftal en is de jaarlijkse elftalindeling een ingewikkelde puzzel waarbij het leggen van ieder stukje overdacht moet worden. De indeling is er op gericht om alle leden zoveel mogelijk in te delen bij hun leeftijdgenoten en er wordt naar gestreefd om minimaal één elftal per leeftijdsklasse te hebben om de "doorgaande lijn" te waarborgen. Een voornemen dat in het seizoen 2006-2007 in lichte mate alarmbellen doet afgaan aangezien men er niet in slaagt om dat jaar een A-elftal bij elkaar te krijgen. Afgaand op de geboortecijfers van die tijd kon men de "breuk" in de doorgaande lijn gelukkig beperken tot één seizoen, maar er werd wel bepaald dat, indien een evenwichtige opbouw in gevaar komt, men serieus zal overwegen actief leden te gaan werven. Tot op heden is dat actief werven gelukkig beperkt gebleven.

Opvallend in deze is dat gedurende het seizoen 2013-2014 21 mini-pupillen zijn aangemeld. Een ongekend hoog aantal. Toeval of niet? In hetzelfde seizoen is bij onze club een opleidingstraject vanuit de KNVB gestart, waar de focus met name was gericht op trainingsaanpak en omgang met deze mini-pupillen. Door de terugloop medio 2015 van het ledenaantal is de jeugdcommissie zich er terdege van bewust dat de eerste opvang en begeleiding sterk bepalend zijn voor de duur van het lidmaatschap. Dit betekent o.a. dat er duidelijkheid moet zijn over de bedoelingen, werkwijze en regels van onze club. Al deze zaken komen uitvoerig aan bod in het informatieboekje dat voorafgaand aan een nieuw seizoen aan alle leden wordt verstrekt en met ingang van het seizoen 2006-2007 in één info-boekje (jeugd en senioren) wordt opgemaakt. Ouders van mini's en F-jeugd worden uitgenodigd voor een toelichting op alle activiteiten op de "ouderavond" en ouders van nieuwe leden worden door één van de bestuursleden persoonlijk bijgepraat. Al bij aanvang van het seizoen 1993-1994 werd het veld versierd bij de eerste thuiswedstrijd van de jongste jeugd.

De aandacht voor het op peil houden van het ledenaantal, een verantwoorde elftalindeling, een aantrekkelijk jaarprogramma, financiën, communicatie en de bevordering van deskundigheid/betrokkenheid van kaderleden is een jaarlijks terugkerende zorg voor de jeugdcommissie. Zonder zich te buiten te gaan aan een al te gedetailleerde beschrijving van de praktische uitvoering van al deze taken is een met grote zorgvuldigheid samengesteld document ontstaan: het Beleidsplan Jeugdvoetbal V.V. Hoogeloon. Een goed doordacht plan dat overzichtelijk is, maar ook ruimte laat voor aanpassing, noden en wensen van een steeds sneller veranderende maatschappij.

Waarden en normen

Behalve de niet aflatende ijver voor goed geschoold "personeel" is er binnen de vereniging, vooral bij de jeugdcommissie, bijzondere aandacht voor "waarden en normen" beleid. Wat in de negentiger jaren begon met voorlichting, toezicht en sancties op gebruik/bezit van verdovende middelen en het beperkt gedogen van alcoholgebruik (A-jeugd) in

verenigingsverband, wordt later, met behulp van de N.K.S., op regionaal niveau het cluster "De Kempen" opgericht.

Met een voortrekkersrol van onze vereniging (Frans Henselmans) worden samen met nog veertien andere Kempische verenigingen heldere en eenduidige richtlijnen vastgelegd om waarden en normen op één lijn te krijgen. Deze richtlijnen zijn opgenomen in een door het cluster opgesteld reglement. Het "handje schudden" en "mondje dicht tegen de scheidsrechter" zijn de eerste praktische voorbeelden van dit "waarden en normen" beleid in de Kempen.

Het door het bestuur daaraan gekoppelde protocol om sportiviteit en respect te kunnen handhaven is een eerste aanzet tot de vele jaren later door de ledenvergadering goedgekeurde instelling van de commissie "Veilig Sport Klimaat". Op initiatief van V.V. Hoogeloon heeft een bijeenkomst plaatsgevonden tussen een aantal Kempische verenigingen en een aantal verenigingen die zijn aangesloten bij de "Waarden en Normencommissie Eindhoven". De meeste Eindhovense verenigingen hebben inmiddels ook een commissie "Veilig Sport Klimaat" en de afspraak is gemaakt, dat bij voorkomende calamiteiten rondom het thema waarden en normen direct contact wordt opgenomen met de contactpersoon van de betreffende club.

Roem en eer

In het betaalde voetbal gaat het ieder seizoen steeds om het behalen van bekens, prijzen en titels. Ook de Hoogeloonse jeugdvoetballers beginnen een nieuw seizoen met tal van idealistische doelstellingen, die weliswaar nagenoeg wekelijks moeten worden bijgesteld, maar die in combinatie met spelplezier vaak de basis vormen voor een gezonde (voetbal)motivatie. Het is dan ook niet vreemd dat zowel in de najaars- als in de voorjaarsreeks, waarin diverse teams worden (her)ingedeeld, meerdere malen de kampioensvlag in top kon. Waar vaak de titel ten deel viel aan de jongere jeugdteams (najaarsreeks 2014 D2 en E1) is het kampioenschap van de A1-jeugd in 2015, met als "sleutelwedstrijd" de 1-3 uitoverwinning op naaste belager De Valk (A1) gevolgd door drie inhaalwedstrijden in een tijdsbestek van vijf dagen, het meest recente voorbeeld van een succesvolle jeugdafdeling. Gedurende de laatste maanden van het seizoen werden de A-spelers Jordy Bruininckx, Hans en Job van der Heijden structureel ingezet in Hoogeloon 1. Ook in de bekercompetitie lieten Hoogeloonse teams zich niet onbetuigd. Met name in het seizoen 2013-2014 wisten Hoogeloon E1 en D1 beiden door te dringen tot de halve finale. Waar Hoogeloon D1 in die halve eindstrijd zijn meerdere moest erkennen in Marville D1 werd door Hoogeloon E1 ten koste van Reusel Sport de finale bereikt. Deze finale werd op 31 mei 2014 gespeeld op de velden van V.V. WODAN. Ondanks de fanatieke ondersteuning van een grote meegereisde Hoogeloonse supportersschare ging na een spannende finalewedstrijd de beker naar het Eindhovense Unitas'59. Ook het bereiken van de halve finale in de bekercompetitie, waarin op 16 mei 2015 door A1 in en tegen Drunen, van RKDVC, na penalty's werd verloren, is een prestatie van formaat.

Na de reguliere competitie wordt het seizoen actief afgesloten met voor elk team twee toernooien. Afgezien van het jaarlijks door onze eigen vereniging georganiseerde E-F toernooi wordt door tal van Hoogeloonse teams deelgenomen aan met name de toernooien van V.V. DEES in Wintelre (Hemelvaart) en het in 2015 voor de 50^e keer georganiseerde Pinkstertoernooi in Vessem. Het zal niemand bevreemden, dat juist de op deze twee toernooien behaalde ereprijzen een sportieve oorzaak zijn van de jaarlijkse uitbreiding van de Hoogeloonse prijzenkast.

Eregalerij Jeugdkaderleden

Gerard Wijnen

- Bestuurslid jeugdcommissie sinds 1986
- Functie van secretaris en penningmeester
- Jeugdtrainer / trainingscoördinator / jeugdscheidsrechter
- Voormalig redacteur clubblad
- Onderscheiden met zilveren KNVB-speld in 2013
- Clubman V.V. Hoogeloon 2001

Jan van Lippen

- Jeugdvoorzitter 2006 -2011
- Diverse bestuursfuncties V.V. Casteren / KNVB kring de Kempen
- Jeugdvoetbal Hoogeloon onder zijn leiding uitgegroeid tot 130 leden incl. 4 F-teams
- Tweemaal trainen per week ingevoerd voor alle jeugdteams
- Naamgever "Jan van Lippen-toernooi"
- Postuum benoemd tot lid van verdienste van V.V. Hoogeloon 2011
- Clubman V.V. Hoogeloon 2009

Wil Swaanen

- Jeugdleider vanaf 1986
- Bestuurslid jeugdcommissie 1995-2000 / 2010-2014
- Voorzitter jeugdcommissie 2014
- 13 x leider jeugdkamp waarvan 3 x als hoofdleider
- Organisator "Jan van Lippen-toernooi" vanaf 2009
- Voormalig redactielid van clubblad "De Supporter" en "De Voorzet"
- In 40 actieve voetbaljaren nooit een gele of rode kaart ontvangen
- Clubman V.V. Hoogeloon 1998

Kees Timmermans

- Jeugdscheidsrechter
- 16 jaar scheidsrechterscoördinator
- 10 jaar bestuurslid jeugdcommissie
- 13 jaar jeugdleider
- Leider jeugdkamp
- Lid van verdienste V.V. Hoogeloon 2009
- Onderscheiden met de zilveren KNVB-scheidsrechtersspeld in 2015
- Clubman V.V. Hoogeloon 2002

Ton van der Heijden

- Jeugdleider / jeugdtrainer / (jeugd)scheidsrechter
- Mede-initiator "Mini-F-toernooi"
- Seniorenleider / seniorentrainer lagere elftallen en keeperstrainer
- Grensrechter Hoogeloon 2 / Hoogeloon 1
- Leider jeugdkamp
- Voormalig redactielid clubblad "De Supporter"
- Beheer website vanaf 1998
- Clubman V.V. Hoogeloon 2000 (jeugd) en 2014 (senioren)

Verenigingsklimaat en ontwikkeling ledenbestand

Nog altijd mag de vereniging trots zijn op het winnen van de Fair Play Cup van de KNVB, afdeling Noord-Brabant, in 1985. Nadien is er om het voetbal, om sportiviteit, om fair play en om respect veel ontwikkeling en verruwing geweest. Als we de periode 2000-2015 beschouwen moeten we vaststellen, dat in deze periode steeds vaker in de media berichten opduiken over molestaties en vechtpartijen bij voetbalwedstrijden en wedstrijden die noodgedwongen moeten worden gestaakt omdat partijen over en weer met elkaar slaags raken.

Ook bij onze eigen vereniging constateren we een zekere mate van verdere verruwing en in de jaren 2000 tot 2004 scoren we bovengemiddeld slecht waar het gaat om het aantal tuchtzaken. Richard van den Nieuwenhuizen, grensrechter van SC Buitenboys B3, die in december 2012 na een jeugdwedstrijd zwaar werd mishandeld door enkele spelers van de tegenstander, en aan de gevolgen daarvan overleed, is in 2015 alweer bijna vergeten. In het overgrote deel van de gevallen is het gelukkig nog prima toeven langs de velden maar ook bij V.V. Hoogeloon is waakzaamheid geboden!! Minder klappen, meer applaus en meer RESPECT.....

Commissie Veilig Sport Klimaat

Vanuit die gedachte is in november 2014 bij V.V. Hoogeloon de commissie Veilig Sport Klimaat gelanceerd. Een uitvloeisel van het eerder opgestelde "Waarden en Normen" beleid en het document "Doe Normaal", zoals dat document in de algemene ledenvergadering is bekrachtigd en zoals die spelregels ook met de ouders van de jeugdleden zijn gecommuniceerd.

Met RESPECT benoemen we de namen van de commissieleden: Ine Boerboom-Rogmans, Kees en Wim de Laat, Harrie Nouwens en Wil Swaanen. De taakstelling van de commissie laat zich als volgt beschrijven:

- het bevorderen en bewaken van een goed en sportief verenigingsklimaat, waarin elk lid zich thuis voelt, waarin met respect en goede omgangsvormen met elkaar wordt omgegaan en waarin hij zijn sport op correcte wijze beoefent;
- het bewaken van de in de algemene ledenvergadering vastgestelde gedragsregels (de "Doe Normaal" regels zoals per 1 januari 2014 officieel geldend verklaard);
- het uitvoeren en evalueren van een procedure bij conflicten en incidenten (meldingsprocedure, toepassen hoor- en wederhoor, strafoplegging etc.);
- het bewaken en uitvoeren van het jaarplan Veilig Sport Klimaat.

Het voornemen van de club om een soort van spelerscontract op te maken bij de aanmelding van nieuwe leden, waarin concreet rechten en plichten worden benoemd, ook in relatie naar de ouders van jeugdleden, beoogt verder bij te dragen aan het realiseren van een goed voetbalklimaat.

Bij V.V. Hoogeloon gelden de volgende basisregels, kort gezegd DE GOUDEN ZEVEN:

"BIJ ONZE CLUB.....

1. Geven we het goede voorbeeld door respect te hebben voor iedereen op en om het veld
2. Spreken we elkaar aan op ongewenst gedrag
3. Accepteren we beslissingen van de scheidsrechter en assistent-scheidsrechter
4. Zijn we zuinig op velden en materialen
5. Genieten we van elkaars acties en accepteren we elkaars fouten
6. Respecteren we het werk van de onmisbare vrijwilligers
7. Veroorzaken we geen overlast op het sportcomplex of daarbuiten."

Ledenbestand

262 leden staan bij de aftrap van het seizoen 2000-2001 op de ledenlijst genoteerd. Het gaat om 102 jeugdleden en 160 seniorenleden. Langs de weg van geleidelijkheid passeren we in 2003-2004 het aantal van 300 leden. Daarna zien we een stevige doorgroei, ingegeven door het aantreden van jeugdvoorzitter Jan van Lippen en de "doorstart" van het vrouwenvoetbal waarin ook veel jeugdige dames hun sportieve ambities etaleren. In 2008-2009 bereiken we het hoogste aantal leden (416!) en zet zich een kentering in, die in 2015 resulteert in een ledenaantal van 357. Voor de nabije toekomst moet de club rekening houden met een verdere terugloop van het aantal leden, zoveel is duidelijk als we kijken naar de leerlingenaantallen van de Hoogeloonse basisschool.

Overzicht ontwikkeling ledenbestand

Voor de telling van het aantal senioren en vrouwen is uitgegaan van een vermelde leeftijdsgrens die op 1 januari van het jaar, waarin het seizoen startte, gold. Hierdoor kunnen de aantallen per categorie enigszins afwijken t.o.v. voorgaande jaarverslagen.

Seizoenaanvang	Jeugd	Senioren	Vrouwen	Totaal
2000	102	160		262
2001	110	162		272
2002	107	160		267
2003	116	182	2	300
2004	128	200	2	330
2005	159	209	3	371
2006	151	202	3	356
2007	186	204	3	393
2008	189	216	11	416
2009	173	219	12	404
2010	177	222	10	409
2011	163	228	18	409
2012	147	180	18	345
2013	150	189	21	360
2014	149	188	20	357

Accommodatiezaken

Gebouwenaccommodatie

Nadat op 1 januari 1997 de oude gemeenten Hoogeloon c.a. en Bladel en Netersel waren opgegaan in de nieuwe gemeente Bladel, voerde de gemeente vanaf 1999-2000 een harmonisering door in het gemeentelijke sportbeleid. Met name waar het gaat om niet direct voetbalgerelateerde zaken als kantine, keuken en bestuurskamer, krijgt de vereniging een meer eigen en zwaardere verantwoordelijkheid te dragen. En uiteraard heeft dit gevolgen voor de begroting en wel zodanig dat op 25 mei 2000 in de ledenvergadering moet worden besloten om de contributie voor actieve leden te verhogen van 150 naar 175 gulden per seizoen.

In de jaren daarna ontstaat de behoefte aan een verdere modernisering van de gebouwenaccommodatie en kan in het seizoen 2004-2005 een lang gewenste verbetering

van de trainingsmogelijkheden worden gerealiseerd door het "achterste veld" te voorzien van een lichtinstallatie.

Verbouwing accommodatie 2003

In het nieuw aangevangen millennium is de ruim 20 jaar oude accommodatie van de club aan een renovatie toe. Keuken, bestuurskamer en kantine vragen een meer eigentijdse opzet en inrichting en in deze periode valt een enkele keer het woord privatisering. In het verlengde daarvan moet de afweging worden gemaakt om al dan niet als vereniging te investeren in gebouwen waarvan de eigendomsrechten toebehoren aan de gemeente. Een moeilijk en lang traject met de gemeente volgt, sterk beïnvloed door financiële (on)mogelijkheden en bereidheid tot zelfwerkzaamheid.

Onder het interim-voorzitterschap van Peter Wouters wordt uiteindelijk in het voorjaar van 2003 gestart met een uitbreiding aan de achterzijde van de gebouwenaccommodatie en gelijktijdig met een interne verbouwing. Er ontstaat een vergrote bestuurskamer, de kantine krijgt een nieuwe barinstallatie en er wordt een nieuwe toiletgroep ingericht. Aan de voorzijde van de accommodatie wordt een gang gebouwd die vanuit de kantine rechtstreeks naar de bestuurskamer leidt. Dankzij de bijdragen van een aantal sponsors en de inbreng van een groot aantal leden, blijven de kosten beheersbaar en kunnen de werkzaamheden rond de jaarwisseling 2003-2004 worden afgerond.

Met dank aan de kartrekkers van deze ingrijpende verbouwing (Toon van Beers, Wilco van Beers, Bert van Limpt, Kees van Loon, Noop Rens, Piet Swaanen en Peter Vromans) staat er bij de aanvang van het kalenderjaar 2004 een degelijke en functionele gebouwenaccommodatie.

Overige voorzieningen

Piet en Barry Graat en Jos Lamers zijn de leden van een bijzonder actieve sponsorcommissie, die in februari 2008 met financiële steun van Aannemer Van Beers Hoogeloon B.V. een elektronisch scorebord nabij het hoofdveld realiseren. Rinus Peeters Verzekeringen (hoofdsponsor van de selectie van 1997 tot 2013) geeft in 2013 de aanzet om dit bord te moderniseren en om te bouwen naar een digitale tijdsaanduiding.

Vanwege de inmiddels gerealiseerde accommodaties van de buurverenigingen korfbalvereniging Klimroos en handboogvereniging Rozenjacht recht door zee, de gezamenlijke behoefte aan meer parkeergelegenheid maar vooral ook uit oogpunt van verkeersveiligheid, wordt in 2009 de ingang van sportpark "de Roetwijer" verplaatst van de Dominepad naar Landrop. In die situatie deelt onze vereniging het parkeerterrein met de buurverenigingen.

Met het plaatsen van een nieuw en meer eigentijds entreeloket ("intreehòkske" van Jan van Ampting!) wordt deze herinrichting van de accommodatie verder gecompleteerd. In samenspraak met de gemeente Bladel en de twee andere belanghebbende verenigingen wordt in februari 2012, ter afronding en verfraaiing, bij de ingang van sportpark "de Roetwijer" nog een verlichte entreezuil geplaatst.

Nieuwbouw kleedlokalen

Inmiddels is het bestuur in overleg met de gemeente getreden om te komen tot het renoveren en uitbreiden, dan wel vernieuwen van de kleedlokalen. Die behoefte wordt gevoed door de aanwezigheid van een permanent natte muur aan de achterzijde van de accommodatie, het aantal beschikbare teams en niet te vergeten het vrouwenvoetbal dat zich aan de hand van John Croese inmiddels sterk heeft doen gelden. En ook hier leek de financiële paragraaf een voorlopig struikelblok. In 2012-2013 is met medewerking van de gemeente het nieuwbouwproject tot uitvoering gebracht.

Operatie nieuwbouw kleedlokalen 2013

Onder het voorzitterschap van Jo van der Heijden worden uiteindelijk in de periode van oktober 2012 tot maart 2013 de oude kleedlokalen (uit 1979) gesloopt en aansluitend de nieuwbouw van 6 moderne kleedlokalen gerealiseerd. Met name bij de sloop, afvoer van puin en grondwerk trokken 4 (lokale) bedrijven samen op om dit karwei voor de club te klaren: Aannemer Van Beers, Loonbedrijf Waterschoot, Visser grond- en sloopwerken en Baetsen Recycling. Voor het belangeloos geleverde hout verdient ook onze "eigen" Houthandel Gooskens hier een eervolle vermelding!

Hebouw, het bedrijf van Ben van der Heijden, heeft samen met een bouwteam bestaande uit leden van de club de regie gevoerd over de nieuwbouw. Met name Wil van Rooij en Ger Michielse weten zich hierbij te onderscheiden. De planmatige voorbereiding ligt goeddeels in handen van Sander van Doorn en Frank Waterschoot. Harrie Maas heeft zijn vermogen om meewerkende leden te enthousiasmeren hier ten volle weten te benutten en hield met de verslaglegging van de bouwvergaderingen de vinger aan de pols van de bouworganisatie. Chapeau!

Dankzij de stimulerende werking van de leden van het bouwteam is een flinke portie zelfwerkzaamheid ingebracht en daarmee een vlotte realisatie van de nieuwbouw mogelijk gemaakt. Vanwege de gelijktijdige binnencompetitie van korfbalvereniging Klimroos is in deze periode ook dankbaar gebruik gemaakt van de leegstaande kleedlokalen van de korfbalvereniging. Daarnaast is een tweetal units van bouwbedrijf Huybregts Relou op het parkeerterrein benut als tijdelijk kleedlokaal. Al met al is met deze operatie een accommodatie gerealiseerd die voor jaren "staat".

Toch wordt er in het seizoen 2013-2014 nog een kleine interne verbouwing doorgevoerd omdat met het realiseren van de nieuwe kleedlokalen ook nieuwe scheidsrechtersruimten tot stand zijn gebracht. Daardoor konden de oude scheidsrechterslokalen bij de kantine worden betrokken.

Enkele financiële aspecten nader beschouwd

Sponsoring en reclameborden

Een sponsor is een persoon of een bedrijf, dat een groep personen (bijvoorbeeld een vereniging of sportploeg) steunt door geld of andere middelen ter beschikking te stellen, in ruil voor publiciteit. De publiciteit wordt onder andere verkregen door de naam van de sponsor op de kleding of de uitrusting van de sporters te vermelden (zoals de "shirtsponsor" bij voetbalploegen).

Zie hier de definitie in 2015 die Wikipedia aan het begrip "sponsoring" toekent. Ook bij onze vereniging vormt sponsoring een substantieel onderdeel van het huishoudboekje. We denken dan aan reclamebordhuurders, kleedkamer-, kledingfonds- en shirtspansoren en begunstigers.

Als zodanig is de sponsorcommissie (bestaande uit Piet en Barry Graat en Jos Lamers) een onmisbare steunpilaar binnen het "voetbalbedrijf" V.V. Hoogeloon. Hulde aan dit trio dat er in slaagt om, onder meer door het organiseren van sponsoravonden in 2002, 2008 en 2012, de sympathie van de vereniging uit te dragen aan de (hoofd)sponsoren en reclamebordhouders.

Club van Honderd

In het seizoen 1997-1998 is gestart met de Club van Honderd. Deze club van sympathisanten en supporters schenkt ter ondersteuning van de vereniging een jaarlijkse donatie van € 50,00 (voorheen 100,00 gulden). De middelen worden geacht te worden besteed aan niet direct voetbalgerelateerde zaken zoals speeltoestel, verenigingsvlag, geluidsinstallatie, bijdrage aan verbouwing accommodatie, tafeltennistafel, PC met printer, beeldscherm en bijdrage entreezuil.

Ook hier vinden we de namen terug van Piet Graat en zoon Barry en Jos Lamers als kartrekkers van deze club van begunstigers.

Toernooivormen

In deze financiële beschouwing mogen we niet voorbij gaan aan het lucratieve aandeel van toernooien. Zestien jaar lang is V.V. Hoogeloon organisator geweest van het befaamde nachtvoetbaltoernooi ("Nacht van Loon"). Na enkele jaren van afwezigheid is het toernooi op 6 juni 2015 op "de Roetwijer" teruggekeerd onder de naam "Kempencup", waarbij de mannen 7 tegen 7 spelen en de vrouwen 6 tegen 6. En met succes! Te danken aan een prima organisatie en meedenkende weergoden.

Een gelegenheid die overigens is aangegrepen om lid van verdienste Kees Timmermans te fêteren voor een periode van meer dan 16 jaar inzet als scheidsrechter en scheidsrechterscoördinator naast zijn andere verdiensten voor de club als jeugdbestuurslid, jeugdleider en jeugdkamplider. Op deze 6^e juni 2015 is Kees tijdens een "ingelaste" pauze volkomen verrast geworden met een officiële uitreiking van de zilveren scheidsrechtersspeld van de KNVB!

Ook de jeugdafdeling heeft in de eerste 15 jaren van het nieuwe millennium bijgedragen aan de financiële huishouding via acties bij Boerenmert, autocross en de Grote clubactie.

Financiële waakzaamheid blijft geboden

Zoals gememoreerd is sponsoring een niet meer weg te denken grootheid binnen de Hoogeloonse voetbalclub en als zodanig één van de kurken waarop de vereniging drijft! De vereniging is dan ook veel dank verschuldigd aan de hoofdsponsors, sponsors, reclamebordhouders, begunstigers en sympathisanten die de voorbije jaren financieel en/of materieel hebben bijgedragen aan het sluitend maken van de exploitatie. Vanaf deze plaats spreken wij namens onze vereniging en de leden hiervoor onze welgemeende dank uit. Ook dank aan de leden van de sponsorcommissie die wezenlijk bijdroegen aan een financieel gezonde verenigingsstatus in het jubileumjaar 2015.

Toch zijn er zorgen voor de (nabije) toekomst. Vanaf 2008 is de wereld ondergedompeld in een wereldwijde financiële crisis die in 2015 nog altijd nawerkt en die ook binnen onze vereniging zijn sporen nalaat. Met name in de seizoenen 2011-2012 en 2012-2013 heeft de vereniging een negatief exploitatieresultaat moeten presenteren aan de ledenvergadering. Goeddeels zijn die rode cijfers terug te voeren op extra stookkosten en een lagere kantineopbrengst tijdens het plegen van de nieuw- en verbouw. Maar ook terugtrekkende bewegingen van reclamebordhouders en sponsors, opgeteld bij de faillissementen van bedrijven door de mondiale financiële crisis, verplichten de penningmeester van de vereniging voor de komende jaren tot een hoge mate van waakzaamheid op het financiële vlak!

Kantine(ver)diensten

Een andere kurk die de vereniging drijvende moet houden, wordt gevormd door de inkomsten uit de kantine. Ook hier heeft de al eerder genoemde Frank van der Heijden zijn sporen verdiend. Vanaf 1993 voerde Frank gedurende zo'n 15 jaren de regie in de kantine. Na het seizoen 2007-2008 verlegt Frank zijn ambities en zijn er meerdere vrijwilligers

actief in het beheer van de kantine. In het streven naar meer stabiliteit is het kantinenmanagement vanaf de zomer van 2014 in handen gelegd van Irene Waterschoot-van de Ven.

Voetbal-CV Frank van der Heijden

Huidig erelid Frank van der Heijden heeft vanaf 1972 al een "leven achter de rug" bij V.V. Hoogeloon. Na alle jeugdelftallen te hebben doorlopen beleeft Frank van 1986 tot 1989 zijn sportieve hoogtepunt in Hoogeloon's vaandelteam. In de periode van 1984 tot 2008 onderscheidt hij zich meer dan 20 jaar als jeugdleider en -trainer en zo'n 10 jaren is hij hoofdleder van het jaarlijkse jeugdkamp.

15 jaar lang heeft Frank zitting in het jeugdbestuur en daarnaast is hij 9 jaar de rechterhand van kantinebeheerder Hein van de Huijgevoort om aansluitend ook 15 jaar lang zelf het kantinenmanagement in handen te nemen. En alsof dat nog niet genoeg was, is hij tijdens zijn "kantineperiode" nog gedurende 20 jaren leider en trainer van Hoogeloon 2 en 3, dan wel leider en assistent-trainer van Hoogeloon 1 met als absoluut hoogtepunt het kampioenschap van Hoogeloon 1 in 2005, samen met trainer Ronnie Everaerts.

Voor deze uiterst lange staat van dienst is aan Frank in 2007 de titel van erelid van harte vergund!

Het 75-jarig bestaan van voetbalvereniging Hoogeloon

Met de oprichtingsdatum van 15 augustus 1940 zal V.V. Hoogeloon op 15 augustus 2015 haar 75-jarig jubileum bereiken. Omdat deze datum midden in de (school)vakantieperiode valt, is door het bestuur besloten om de festiviteiten rondom dit jubileum feitelijk pas in te vullen in het voorjaar van 2016. In de aanloop daar naar toe wordt er in de winterstop voor de jeugdleden per leeftijdscategorie een quiz georganiseerd. Voor de seniorenleden zijn er komend najaar voorrondes voor een quiz, die moet leiden tot een grote finale tijdens de Nieuwjaarsreceptie 2016. In december is de start van een grote jubileumloterij, waarmee aansprekende prijzen te winnen zijn.

Jeugd- en seniorenvoorzitter kijken vooruit

V.V. Hoogeloon 1940 – 2015 – 2020?

Op donderdag 15 augustus 1940 zag onze club V.V. Hoogeloon het levenslicht. Op deze datum werd onze club opgericht. Geen wereldnieuws natuurlijk, want drie maanden daarvoor hadden Duitse vliegtuigen Rotterdam en andere steden plat gebombardeerd en was de slag om Nederland verloren. Hierna keerden bijna alle Hoogeloonse strijdkrachten op het oude honk terug en werd ondanks deze roerige tijden op 15 augustus 1940 in een algemene ledenvergadering in het nieuwe clublokaal "De Ster" van de familie Roosen de nieuwe voetbalvereniging van Hoogeloon opgericht.

Het voetbalveld kwam te liggen aan het Kapelleke, de shirts waren groen met zwarte kraag en zwarte manchetten. Rooms Katholieke Voetbal Vereniging Hoogeloon was een feit. Na een statutenwijziging op 25 februari 1981 verdween de R.K. uit de verenigingsnaam, waardoor de huidige benaming V.V. Hoogeloon overbleef.

Door de redactie is ons gevraagd om een artikel aan te leveren over de toekomst van onze club. Als we zien welke veranderingen hebben plaatsgevonden in de afgelopen 75 jaar en in welke snelheid dit gebeurt, dan is het lastig om vijf jaar en laat staan langer vooruit te kijken. Toch zullen we als bestuurders van onze club rekening moeten houden met veranderende omstandigheden.

Algemeen beeld

In 2013 publiceerden NOC*NSF en het Sociaal en Cultureel Planbureau een ledentallenrapportage met de titel "Verenigd in verandering". Deze rapportage laat zien dat de Nederlander zich graag verenigt in de sport. Sinds 2003 steeg het aantal verenigingssporters met 6,5%. Dat is bijna twee keer hoger dan de bevolkingsgroei in die periode (+3,5%).

Ondanks het toenemend aandeel lidmaatschappen daalde het aantal verenigingen in dezelfde periode met 3.597. Jaarlijks verdwijnen dus gemiddeld bijna 360 sportverenigingen. De hippische sport (-1.021) en voetbal (-600) zagen het laatste decennium de meeste verenigingen verdwijnen. Opvallend is dat beide bonden tegelijkertijd wel een ledengroei noteerden van respectievelijk 46% en 16%. Het kan niet anders zijn dat door samenwerking en fusies tussen verenigingen (schaalvergroting) het aantal dus is verminderd, terwijl dit dan vervolgens wel een groei in het ledental laat zien. Uit bovenstaand onderzoek bleek tevens dat het gemiddeld aantal leden bij voetbalclubs 384 leden bedraagt. Het aantal leden van onze club bedraagt momenteel 357.

Als we ons focussen op onze eigen club dan zien we voor de toekomst een beeld waarin we nauwelijks in ledenaantallen zullen groeien. De leerlingenaantallen van onze basisschool zullen de komende jaren behoorlijk gaan teruglopen. Komt het bestaansrecht voor onze club dan niet in gevaar?

Vernieuwing

Tijden veranderen. De samenleving verandert en daarmee ook veranderen voetballers en hun wensen. Dus de vraag is of wij als kleine club hierin mee kunnen en willen veranderen. Om clubs hierbij te helpen heeft de KNVB voor uiteenlopende doelgroepen een speciaal voetbalaanbod ontwikkeld, met als uiteindelijk doel: steeds meer mensen binden aan voetbal. Van jong tot oud, voor een leven lang voetbal. Twee voorbeelden hiervan zijn:

Welpenvoetbal

Voor wie? Jongens en meisjes van 5 en 6 jaar: de allerkleinste leden van de voetbalfamilie. Broertjes, zusjes of kinderen van huidige leden, maar ook kinderen uit gezinnen die (nog) geen binding met onze vereniging hebben. Onze club heeft twee jaar geleden samen met de KNVB dit onderwerp opgepikt. Hierbij is een coördinator aangesteld die binnen onze club verantwoordelijk is voor deze jongste clubleden. Hoe gaan we om met deze leeftijdscategorie, welke trainingsvormen passen hierbij en hoe maken we deze kinderen enthousiast voor het voetbal bij onze club? Deze aanpak heeft geresulteerd in een behoorlijke aanwas van nieuwe jeugdige mini-leden. Om onze jeugdleiders en -trainers op te leiden en mede te begeleiden, zijn we op het moment dat we dit artikel schrijven in contact met een mogelijke jeugdcoördinator. Ook dit is voor onze jeugdafdeling een belangrijke beleidskeuze om de continuïteit, maar ook de kwaliteit van onze jeugdafdeling te waarborgen en waar mogelijk te verbeteren.

7 x 7 35/45+ voetbal

Dit is met name bedoeld voor leden en niet-leden die minimaal 35 of 45 jaar oud zijn. Spelers die graag voetballen met en tegen leeftijdgenoten. Voetballiefhebbers die niet een heel seizoen willen vastzitten aan wekelijkse competitieverplichtingen en/of spelers die vanwege hun fysieke gesteldheid liever niet meer op een heel veld voetballen. Kortom, spelers binnen onze club die het reguliere competitievoetbal niet meer zien zitten, kunnen dankzij 7 x 7 voetbal met plezier hun favoriete sport blijven beoefenen. Of hier belangstelling voor is, zullen we zeker de komende tijd gaan inventariseren.

Deze voorbeelden geven aan dat de KNVB ook meedenkt in de toekomst en hoe we met vernieuwingen ons ledenaantal toch op peil kunnen houden of kunnen laten groeien. Als club hebben we natuurlijk ook mogelijkheden om hierop in te spelen. Zo is er bij de

jeugdafdeling een samenwerking met andere kleinere verenigingen in de Kempen opgestart. Doel hierbij was om talenten van een bepaalde leeftijdsgroep met elkaar te laten trainen om hier beter van te worden. Maar ook proberen we onze (jeugd)leden een programma voor te schotelen, waarbij het gevoel ontstaat dat onze club iets extra's doet voor haar leden. Voorbeelden hiervan zijn de Wim Wouters-penaltybokaal, de zeskamp tijdens de clubdag, het kooivoetbal tijdens de herfstvakantie, het winterprogramma en natuurlijk het jeugdkamp.

We moeten echter de ogen ook niet sluiten voor andere oplossingen om onze club gezond te houden. Zo zijn er ook vormen van samenwerking te bedenken op het gebied van velden gebouwenbeheer en op het terrein van opleidingen t.b.v. het jeugdvoetbal. Kortom, voetbalvereniging Hoogeloon is en moet een actieve vereniging zijn en blijven voor de toekomst.

Ook al hebben we de leeftijd bereikt van 75 jaren, we voelen ons nog steeds jong en sportief.

We gaan ervoor!!

Wim de Laat, voorzitter

Wil Swaanen, jeugdvoorzitter

OVERZICHTEN

Voorzitters V.V. Hoogeloon

1930-1940	Gerrit Kerkhofs
1940-1947	Charles Hoogers
1947-1949	Wim Corstiaans
1949-1952	Piet Jacobs
1952-1963	Harrie Hoskens
1963-1972	Ad Coppens
1972-1978	Piet Wouters
1978-1994	Rinus Peeters
1994-2001	Geert-Jan Willems
2001-2005	Peter Wouters (waarnemend)
2005-2008	Peter Vromans
2008-2014	Jo van der Heijden
2014-	Wim de Laat

Overzicht ereleden en leden van verdienste

Ereleden V.V. Hoogeloon

Jos Beerens
Wim Claassen
Frank van der Heijden
Kees de Laat
Kees van Loon
Rinus Peeters (erevoorzitter)
Piet Wouters
Wim Wouters

Leden van verdienste V.V. Hoogeloon

Kees van Diessen †
Jo van der Heijden
Henk van Lieshout
Bert van Limpt
Jan van Lippen †
Peter Mollen
Piet van Steensel †
Piet Swaanen
Kees Timmermans
Leo Verhoeven
Peter Vromans
Geert-Jan Willems
Peter Wouters

(hoofd)trainers V.V. Hoogeloon

1 ^e trainers:	Meester Goossens
	Gerrit Beex
1940-1943	Willeke Waterschoot
1943-1944	Naris van Dooren
1951-1952	dhr. Hazeldonk
1952-1956	Naris van Dooren
1956-1958	Willeke Waterschoot
1958-1960	Frans Mollen
1960-1961	Jac de Wit
1961-1965	Jan Dekkers
1965-1966	dhr. Detiger
1966-1967	Bert de Jong
1967-1971	Gerard van Laarhoven
1971-1972	Jan de Waal
1972-1976	Hans Westerhof
1976-1979	Jan van Elderen
1979-1981	Nico van Diessen
1981-1983	George Voorjans
1983-1986	Ad Verdonk
1986-1988	Jac Lammers
1988-1989	Ad Keeris
1989-1992	Ben Krekels
1992-1995	Paul van Veghel
1995-1997	Ton Seuntjens
1997-1998	Ad Verdonk
1998-2000	Hans Cox
2000-2003	Kees Mollen
2003-2006	Ronny Everaerts
2006-2008	Jos Lamers
2008-2010	Wil Snoeren
2010-2012	Roland Vlemmix
2012-2014	Twan van Tuijl
2014-	Ben Lodewijks

Clubman van het jaar

Sinds 1992 wordt er bij de senioren en bij de jeugd een "Clubman van het jaar" gekozen (in voorkomende gevallen wordt met clubman ook clubvrouw bedoeld). Het gaat daarbij om personen, die zich positief hebben onderscheiden ten dienste van de vereniging danwel het jeugdvoetbal.

In 2008, 2009 en 2010 is er gekozen voor één "Clubman van het jaar" vanuit de gedachte, dat we één vereniging vormen. Vanaf 2011 is er weer een afzonderlijke clubman voor zowel de senioren als de jeugd.

De wisseltrofee wordt jaarlijks uitgereikt. Het bestuur besluit op voordracht van de clubmannen van de laatste drie jaren.

De winnaars in het verleden:

	<u>Senioren</u>	<u>Jeugd</u>
1992	Kees Mollen, Jan Gerritsen, Jurgen Brouwers	Wil van der Heijden
1993	Piet Wouters	Theo van den Broek
1994	Hein van de Huijgevoort	Leo Verhoeven
1995	Rinus Peeters	Marian Waterschoot
1996	Piet van Steensel †	Jan Lendering
1997	Kees de Laat	Frank van der Heijden
1998	Theo Kennis	Wil Swaanen
1999	Peter Wouters	Harrie Bullens
2000	Frank van der Heijden	Ton van der Heijden
2001	Geert-Jan Willems	Gerard Wijnen
2002	Piet Lamers	Kees Timmermans
2003	Erik Gooskens	Bas van der Heijden
2004	Harrie Maas	Peter Vromans
2005	Theo van den Broek	Bert van Selst
2006	Ed Kennis	Erik Gooskens
2007	Piet Swaanen	Toon Peters
2008	Bert van Limpt	
2009	Jan van Lippen †	
2010	Harm Ansems	
2011	Piet Zandbergen	Dion Paulussen
2012	Piet Graat	Theo Jacobs
2013	Ger Michielse	Wil van Rooij
2014	Ton van der Heijden	Wim de Laat
2015	Ron Wouters	Guus Buylinckx

Sponsoren van V.V. Hoogeloon

Aannemersbedrijf Coolen BV	Hapert
Aannemers- en timmerbedrijf De Wit en Van Loon BV	Wintelre
Aannemersbedrijf JA van Gisbergen BV	Hooge Mierde
Aannemersbedrijf v.d. Sande BV	Lage Mierde
Adams Total Balance	Hapert
Adel Administration Services	Hoogeloon
All Color	Eersel
Apex Europe BV	Hapert
Autorijschool De Kleine	Hoogeloon
Auto Goossens	Hapert
Autobedrijf Driessen BV	Bladel
Autobedrijf Frank Sol	Hoogeloon
Autocare Jan van Rooy	Hoogeloon
Automobielbedrijf P. van de Ven	Vessem
Autoschade Bleyenbergh	Hapert
Autoschade Theo Lauwers	Bladel
AO Metaal	Eersel
Attentmarkt Joost Peeters	Hoogeloon
Baetsen Containers BV	Veldhoven
Bakkerij J. Waterschoot	Hoogeloon
Bekerhuis Vessem	Vessem
Best Band	Best
Beti Houtindustrie BV	Bergeijk
Bone Interieurbouw BV	Bergeijk
Bolte Glas- en Schilderwerken	Hoogeloon
Bouwbedrijf Van Montfort BV	Bergeijk
Bouwcenter Van Hoppe	Eersel
Box Makelaardij	Bladel
Brood- en banketbakkerij Jansen	Hoogeloon
Café den Bakker	Hoogeloon
Cafetaria Eethuis Route 34	Hoogeloon
Castelijns & Swaans	Eersel
Comcorde Grafimedia	Bladel
Coppens Diervoeding	Helmond
Dirk de Laat Uw Tuinman	Hoogeloon
Gijsbers Verwarming en Koeling BV	Bladel
Hendriks Installatiebedrijf	Casteren
De Hennekooi	Hoogeloon
De Putte Vakantieboerderij	Hoogeloon
Dierenpension Ex-kuus	Casteren
Dorus Stassen Stucwerken	Casteren
Drukkerij Kluytenaar	Bladel
F. v. Doormaal Auto- en Bandenservice	Vessem
Flek Kappers	Hoogeloon
Foederer DFK Bladel	Bladel
FS Kantoorinrichting	Bergeijk
Frans Soetens Woninginrichting	Vessem
FysioFit Hapert	Hapert
Gielen Druk Print Webmedia	Bergeijk

Graniet Company VOF	Hoogeloon
G.M.O. Nederland BV	Hapert
Gooskens Hout	Hoogeloon
Groenen Bouwmarkt	Veldhoven
Hazelbag Klusservice	Hoogeloon
Hagu	Best
Van Ham Tenten & Podia BV	Bladel
Hebouw BV	Hoogeloon
Hemets Metselwerken	Hoogeloon
Hermans Tweewielers	Hapert
Het Collectief	Hoogeloon
Hoogers Schilderwerken	Hoogeloon
Hubo XL vh Fixet	Bladel
Hypotheekhulp	Hapert
Huybregts Relou BV	Son
IJsboerderij De Fluit	Hoogeloon
Ilse's Dierenshop	Hapert
Inkopart BV	Leende
Inoxxi Roestvaststaal	Hoogeloon
Internat. Transport Van der Heijden BV	Hapert
Interbrew Nederland NV	Breda
Interclean Benelux BV	Veldhoven
Intersport Van de Broek	Veldhoven
J@n Design	Hoogeloon
Jumbo Hapert	Hapert
Keeris Architecten bna	Eersel
Kneefel Reclame	Bladel
Kuijpers Glasmontage	Casteren
Lamers @ Van de Wijdeven	Hapert
Landgoed De Biestheuvel	Hoogeloon
Lemmens Schildersbedrijf	Hapert
Maarten Antonius Glas- en schilderwerk	Hoogeloon
Metlas Metaalindustrie BV	Hapert
Oranien BV	Eersel
Ansems Reclame&Signmaking	Middelbeers
Paul van Gompel Stuc werken	Casteren
Piet Hoevenaars Beletteringen BV	Veldhoven
Pompeneiland BV	Hapert
J. en B. Pruymboom VOF Metalen	Reusel
Rabobank	Bladel
Chinees restaurant Bamboo Inn	Hapert
Robbies (vh Stuntpaleis)	Hoogeloon
Saris Aanhangers BV	Hapert
Keurslager Gooskens	Hoogeloon
Spac & Stucwerken Brabant	Hoogeloon
Square Mannenmode	Bladel
Stappaerts Passepartout	Hapert
Stucadoor- en afbouwbedrijf Willems	Duizel
Stucadoorsbedrijf Dirk Rademakers	Hoogeloon
Studio Interpoint	Netersel
Topshop sportkleding en -accessoires	Bladel

Van Beers Grond-, weg- en waterbouw	Hoogeloon
Van Beers Verzekeringen	Hapert
Van Dingenen Transport	Hapert
Van Maanen en Leyten Hoveniers BV	Eersel
Van Mossel Hapert BV	Tilburg
Van den Boomen Sanitair	Eersel
Van der Leegte Metaal BV	Hapert
Vee- en varkenshandel Gebr. van Loon	Knegsel
Verkooyen Machines	Vessem
Vermeulen Tegelzetbedrijf	Hoogeloon
Vingerhoets Autobedrijf	Bladel
Visser Grond- en sloopwerken	Hoogeloon
Voet en Goed	Hapert
Vreven Tegelwerken	Casteren
Vrienden van Ajax	Hoogeloon
Wijcosy BV	Bladel
Willem Vreven Timmer- en bouwservice	Casteren
Willems Business Cars	Hoogeloon
WVK groep	Bladel
Zwembad & Sauna Op den Heuvel	Hoogeloon

Leden Club van Honderd

Joost van Barneveld	Walter Kerkhofs	Peter Teunissen
Ben Beerens	Kees de Laat	René Trompetter
Jos Beerens	Toon de Laat	Leo Verhoeven
Ad van Beers	Wim de Laat	Ben Visser
Toon Bolte	Jos Lamers	Frans Vissers
Bouwcenter van Hoppe	Piet Lamers	Vriend van V.V. Hoogeloon
Frans Brouwers	Bert van Limpt	Peter Vromans
Maarten Castelijns	Kees van Loon	Frans en Marian Waterschoot
Wim Claassen	Loonbedrijf A. Waterschoot	Krist Waterschoot
Tonnie Gerritsen	Kees Mollen	Piet Waterschoot
Erik Gooskens	Hein Neutkens	Geert-Jan Willems
Henk Gooskens	Rinus Peeters	Toon Willems
Nellie Gooskens	Maria Peeters	Piet Wouters
Piet Graat	Radelko BV	Ron Wouters
Jo van der Heijden	Robbies (vh Stuntpaleis)	Wim Wouters
Frans Henselmans	Ben van Rooij	Piet Zandbergen
Mien van de Huijgevoort	Wim van Rooij	Ton van de Zande
Jan van Huijkelom	Peter Rooijakkers	
Henk van Huijkelom	Bert van Selst	
Ed Kennis	Stal Burg BV	